

Gazeta Krakowska

Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Rok II. Kraków, sobota 23 grudnia 1950 r. Nr 353 (668)

Nie ustaniemy w pracy dla wzmocnienia sił obozu pokoju!

Osiągnięciami produkcyjnymi polski świat pracy
składa hołd Wielkiemu Stalinowi

WARSZAWA
W 71 rocznicę urodzin Generalissimusa Józefa Stalina polski świat pracy licznymi zobowiązaniami produkcyjnymi zmanifestował wierność jego ideom oraz swe gorące uczucia dla Wielkiego Przyjaciela narodu polskiego i wszystkich ludów świata.

**NOWE SUKCESY
W ODBUDOWIE WARSZAWY**
Robotnicy i inteligencja pracująca stolicy zameldowali w dniu 71 rocznicy urodzin Generalissimusa Józefa Stalina o nowych sukcesach w odbudowie Warszawy.

Na uroczystym zebraniu młodzieżowej załogi PPB-KAM jej

**Jutro
t. j. 24 grudnia**
ukaze się numer
„Gazety Krakowskiej”
w zwiększonej
objętości

kierownik, 23-letni technik Ciechanowski, oświadczył: „Dla uczczenia 71 rocznicy urodzin Wielkiego Stalina załoga nasza wykonała plan na 11 dni przed terminem, oddając w stanie surowym dwupiętrowy budynek o kubaturze 5 tys. m. sześć, w którym mieścić się będzie Powozowy Dom Towarowy osiedla mariensztackiego. Jesteśmy dumni z tego osiągnięcia. Nie ustaniemy w pracy dla wzmocnienia sił obozu pokoju, którym przewodzi Wielki Przyjaciel młodzieży — Stalin”.

**REKORDEM SZYBKOSCI
ZAŁADUNKU UCZCILI
ROBOTNICY PORTOWI
GDANSKA ROCZNICE
URODZIN JÓZEFA STALINA**

W porcie gdańskim dla uczczenia urodzin wodza mas pracujących obsłużono sposobem szybkościowym 14 statków zagranicznych. Na obszarze re-

jonu w Nowym Porcie brygady tego rejonu ustanowiły nowy rekord w załadunku drobnicy workowanej, wykonując 297 proc. normy. Poprzedni rekord wynosił 246 proc. normy.

W rejonie przeladunków masowych portu gdyńskiego dla uczczenia urodzin Generalissimusa Stalina zespół trymerów ob. Marszewskiego załadował przedterminowo 3 statki zagraniczne, oszczędzając przy tych pracach przeszło 150 godzin.

Inne brygady tego samego rejonu załadowały w przyspieszonym terminie 5 dalszych statków zagranicznych.

Na Wybrzeżu w zakładach pracy, instytucjach i szkołach akademie przeistaczały się w potężne manifestacje miłości i przywiązania do Wodza obozu pokoju — Stalina.

**PONAD 1 MILION ŻE
PRZYNIOSŁ CZYN
ROBOTNIKÓW WOJ.
OLSZTYŃSKIEGO**

W dniu 21 bm. miasta i wsie woj. olsztyńskiego udekorowane były sztandarami oraz transparentami, głoszącymi miłość i przywiązanie narodu polskiego do wodza międzynarodowego proletariatu. W zakładach pracy i w szkołach odbyły się pogadanki o życiu Józefa Stalina.

Świat pracy woj. olsztyńskiego uczcił 71 rocznicę urodzin Wielkiego Chorążego Pokoju wykonaniem dodatkowej produkcji wartości ponad milion zł.

**ZAŁOGA Zakładów
IM. JÓZEFA STALINA
GODNIE UCZCILA WIELKĄ
ROCZNICĘ**

Na uroczystej akademii w zakładach im. Józefa Stalina w Poznaniu, po referacie na temat „Stalin — wielki budowniczy komunizmu w ZSRR” zebrani urzędnicy spontaniczną owacją na cześć genialnego wodza i nauczyciela międzynarodowego proletariatu. Wśród niezwykłego entuzjazmu zromadzonych dyrektorów zakładów — Szablewski złożył meldunek o wykonaniu przez załogę rocznego planu produkcji według wskaźników wartościowych.

**„ZJEDNOCZENIE WYBRZEŻA”
WYKONAŁO ROCZNY
PLAN PRODUKCYJNY**

Załoga PPB „Zjednoczenie Wybrzeża” zameldowała na uroczystej akademii w dniu 21 bm. o wykonaniu swego rocznego planu produkcyjnego.

Czołowy przodownik przemysłu budowlanego Wybrzeża — Skulowlec oświadczył w imieniu robotników budowlanych: „My robotnicy budowlani Wybrzeża, wykonaliśmy swoje roczne zadanie w dniu 71 rocznicy urodzin wielkiego Stalina. Chorążemu obozu pokoju. Wodzowi całej postępowej ludzkości w dniu Jego urodzin składamy godny meldunek”. Słowa przodownika pracy zebrani przyjęli burliwymi oklaskami i okrzykami na cześć Józefa Stalina.

Dalsze Zjednoczenia i zakłady pracy

meldują o przedterminowym wykonaniu
rocznych planów produkcyjnych

Wspaniałe sukcesy dzięki rozwojowi
współzawodnictwa oraz racjonalizatorstwa

WARSZAWA

Realizacja pierwszego roku Planu 6-letniego dobiega końca. O wykonaniu produkcji na r. 1950 meldują różne branże i zakłady pracy. Minister przemysłu ciężkiego Tokarski otrzymał meldunek o wykonaniu planu rocznego przez elektrownie podległe Centralnemu Zarządowi Energetyki. Do dnia 31 grudnia 1950 r. wszystkie elektrownie wykonały dodatkową produkcję, wynoszącą 4—5 proc. planu rocznego. Tym samym przyrost produkcji w stosunku do 1949 r. wyniesie około 13,3 proc., przy czym moc osiągalna wzrosła w tym czasie o około 10 proc.

W dniu 18 bm. o wykonaniu zadań pierwszego roku Planu 6-letniego zameldowali też robotnicy Zjednoczenia Fabryk Maszyn i Sprzętu Górniczego. Źródłem sukcesu był wspaniały rozwój współzawodnictwa oraz ruch racjonalizatorski, który przyniósł zakładom 4,5 miliona zł rocznej oszczędności.

Spśród licznych zakładów przemysłu metalowego wykonały ostatnio swe plany roczne: Fabryka Igieł Dzwierskich w Łodzi, Dolnośląska Fabryka Wyrobów Metalowych w Jeżynie Górze, Fabryka Wyrobów Precyzyjnych im. gen. Świerczewskiego oraz Belska Fabryka Maszyn Włókienniczych. Również Centrala Handlowa Przemysłu Metalowego wykonała w dniu 12 bm. roczny plan obrotów w dziedzinie zbytu.

Ministerstwo Przemysłu Lekkiego wykonało globalny plan według wartości w dniu 6 bm. Z poszczególnych branż podległych temu ministerstwu zameldowały o wykonaniu wartościowego planu na 1950 r. Centralny Zarząd Przemysłu Materiałów Wiążących, Zjednoczenie Przemysłu Włókien Sztucznych oraz Państwowy Monopol Zapałczany.

W dniu 12 grudnia Zjedno-

czenie Przemysłu Drożdżowego wykonało przedterminowo wartościowy plan produkcji na r. 1950. Plan ten był w br. wyższy o 11,4 proc. od planu na rok 1949.

Na 19 dni przed terminem wykonała plan roczny Olsztyńska Dyrekcja Przemysłu Miejskowego. W r. b. zakłady podległe temu zjednoczeniu wyprodukowały o 24 proc. artykułów więcej niż w 1949 r. W tym samym czasie wzrosła w porównaniu z r. ub. wydajność pracy o 20 proc., a jakość produkcji o 16 proc.

Osiągnięcia te możliwe były dzięki masowemu udziałowi pracowników we współzawodnictwie oraz zwiększonej trosce o bezpieczeństwo i higienę pracy.

W dniu 21 bm. wykonały roczny plan połowów zespoły rybactwa PGR woj. olsztyńskiego. Ogółem w r. b. złowiono na wodach Jezior Mazurskich blisko 20 proc. ryb więcej niż w 1949 r. Na zwiększenie połowów wpłynęło systematyczne zarybianie jezior. Na skutek zwiększenia połowów wzrosła również znacznie produkcja konserw rybnych, wytwarzanych przez przetwórnictwo w Giżycku. Dzięki temu zakłady te wykonały plan roczny w 11 miesięcy, produkując jednocześnie o 40 ton konserw więcej, niż w roku ub.

**29 grudnia 1950 r.
posiedzenie Sejmu
Ustawodawczego RP**

WARSZAWA

Marszałek Sejmu Ustawodawczego RP wydał w dniu 22 grudnia br. zarządzenie treści następującej:

Posiedzenie Sejmu Ustawodawczego RP odbędzie się w dniu 29 grudnia 1950 r. o godzinie 10.

Marszałek

Sejmu Ustawodawczego

(—) WŁADYSŁAW KOWALSKI

Wspólna akcja ludności Francji i Belgii przeciw remilitaryzacji Niemiec Zachodnich

Brutalna prowokacja policji wobec Yves Farge
BRUKSELA

W Brukseli odbyła się 19 bm. konferencja, na której przedstawiciele ludności Francji i Belgii zawarli układ w sprawie wspólnej akcji przeciwko remilitaryzacji Niemiec zachodnich.

Uchwalony na konferencji wspólny apel przeciwko uzbrojeniu Niemiec został entuzjastycznie przyjęty przez ludność brukselską na wiecu, jaki odbył się tego samego dnia wieczorem.

* **GENEWA**

Paryski „CE SOIR” wskazuje na niesłychaną brutalność, z jaką policja belgijska potraktowała przewodniczącego francuskiego Związku Bojowników o Pokój i Wolność Yves Farge oraz niezależnego deputowanego francuskiego — Serrę, którzy z ramienia Francji podpisali układ o wspólnej akcji przeciwko remilitaryzacji Niemiec.

Hotel, w którym zatrzymali się delegaci francuscy otoczony został przez policję. Komisarz policji belgijskiej zabronił Farge'owi przemawiać na wiecu ludności brukselskiej. Ponieważ delegaci francuscy odrzucili to bezprawne „ultimatum”, zostali oni odesłani na posterunek policji, a następnie doprowadzeni na dworzec skąd wysłano ich niezwłocznie do Paryża.

Tym samym pociągiem wrócił do Paryża z konferencji brukselskiej francuski minister

**Ukazał się I tom
„Kapitału” Marksa
w języku polskim**

WARSZAWA

Nakładem „Książki i Wiedzy” ukazał się I tom „Kapitału” Karola Marksa.

Obecne wydanie jest trzecim wydaniem I tomu „Kapitału” w języku polskim. Pierwsze wydanie ukazało się w r. 1884 pod redakcją Ludwika Krzywickiego, drugie wydanie zapoczątkowane w r. 1926 ukazało się nakładem „Książki” w trzech zeszytach w latach 1926—1928 i 1933.

Za podstawę obecnego wydania posłużyło wydanie druckie, które zostało gruntownie przedrębowane i porównane z tekstem oryginału niemieckiego.

**Spoleczeństwo
polskie
zbiera podarki
noworoczne
dla dzieci koreańskich**

WARSZAWA

Okrucieństwa amerykańskich morderców dzieci, kobiet i starców w Korei wywołują głębokie oburzenie wśród społeczeństwa polskiego, które przeszło gehennę okupacji hitlerowskiej. Wyrzucając swą solidarność z ludem Korei, bohaterko walczącym o pokój i wolność, polscy bojownicy o pokój rozpoczęli zbiórkę podarków noworocznych dla dzieci koreańskich. Do akcji włączają się wszystkie organizacje masowe, kulturalne i oświatowe. Artyści i literaci zgłaszają swój udział w imprezach, z których dochód przeznaczają na podarki dla dzieci koreańskich.

**Zebranie
Polskiej Izby
Handlu Zagranicznego**

WARSZAWA

W dniu 19 grudnia br. odbyło się ogólne zebranie członków Polskiej Izby Handlu Zagranicznego pod przewodnictwem prezesa Izby dr Ludwika Grosfelda.

Zebranie rozpatrzyło sprawozdanie z działalności Izby w r. 1950, uchwaliło preliminarz budżetowy na r. 1951, dokonało wyboru członków prezydium, rady i komisji rewizyjnej oraz uchwaliło wytwórny planu pracy Izby na r. 1951.

Wytuczne te obejmują w pierwszej linii zacieśnienie i pogłębienie współpracy z analogicznymi instytucjami w ZSRR i krajach demokracji ludowej oraz rozszerzenie badań na zwiększenie obrotu towarowego z tymi krajami.

Masy pracujące całego świata uroczyście obchodziły 71-lecie urodzin wielkiego bojownika o pokój Generalissimusa Stalina

Czechosłowacja

PRAGA

Lud pracujący Czechosłowacji uczcił 71 rocznicę urodzin Generalissimusa Stalina wykonaniem licznych zobowiązań produkcyjnych. W kopalniach i hutach robotnicy zaciągnęli „Warty Stalinowskie”, pragnąc w ten sposób dać wyraz swej głębokiej miłości i oddania dla wodza mas pracujących całego świata. Robotnicy zakładów przemysłowych im. Stalina w Moście (Czechy) zorganizowały dla uczczenia dnia urodzin Stalina „Miesiące pracy przodowniczej”.

Cała prasa czechosłowacka poświęciła artykuły 71 rocznicy urodzin Józefa Stalina. Dzienniki podają, że prezydent Republiki Czechosłowackiej, Klement Gottwald, oraz premier rządu A. Zapotocky przesłali na ręce Generalissimusa Stalina deszcze gratulacyjne.

Węgry

BUDAPESZT

W związku z 71-leciem urodzin Stalina sekretarz generalny Węgierskiej Partii Pracujących — Matyas Rakosi przesłał jubilatowi deszcze z najgorętszymi pozdrowieniami i życzeniami. Deszcze gratulacyjną wystosował również premier rządu węgierskiego Istvan Dobi.

Cała prasa węgierska poświęca obszerne artykuły 71-leciu urodzin Stalina, podkre-

ślając, że dzień ten jest świętem setek milionów ludzi na całym świecie.

W Budapeszcie ogłoszono wyniki konkursu, rozpisanego w 70 rocznicę urodzin Stalina na projekt pomnika Józefa Stalina. Jury konkursowe przyznało nagrodę artyście rzeźbiarzowi Sandorowi Mikusowi. Pomnik Stalina stanie w jednej z najpiękniejszych dzielnic — stolicy Węgier.

W poselstwie R. P. w Budapeszcie z okazji 71-lecia urodzin Generalissimusa Stalina odbyła się uroczysta akademie.

Rumunia

BUKARESZT

Prasa rumuńska zamieszcza liczne artykuły poświęcone 71 rocznicy urodzin Generalissimusa Stalina.

Dzienniki podają, że wydawnictwo Rumuńskiej Partii Robotniczej przygotowało do druku VIII tom dzieł Stalina w języku rumuńskim. Łączny nakład dzieł Stalina, które ukazały się w wydaniu Rumuńskiej Partii Robotniczej wynosi ponad 3.790.000 egzemplarzy.

Bułgaria

SOFIA

Z okazji 71 rocznicy urodzin Stalina odbyła się w Sofii uroczysta akademie poświęcona na przemianowaniu centralnej dzielnicy stolicy bułgarskiej (Ciąg dalszy na str. 2)

VI plenum Centralnej Rady Związków Zaw. wytyczyło najważniejsze zadania 4-milionowej rzeszy związkowców polskich

VI Plenum CRZZ obradujące w dniach 19 i 20 bm. nad zagadnieniami dalszego rozwoju współzawodnictwa pracy, akcji socjalnej oraz nad usprawnieniem pracy organizacyjnej ruchu zawodowego wytyczyło ponad 4-milionowej rzeszy polskich związkowców najważniejsze obecnie zadania, których realizacja przyspieszy wykonanie planów gospodarczych. Wiele miejsca poświęciło Plenum sprawie otoczenia rolników wszechstronną opieką socjalną.

Przewodniczący Zw. Zaw. Włóknarzy — Krzywański w referacie swoim o rozwoju akcji socjalnej w przemyśle włókienniczym pokreślił, że rząd Polski Ludowej i związki zawodowe wydatkują coraz większe sumy na otoczenie robotników wszechstronną opieką socjalną. W przemyśle włókienniczym wysokość tych kredytów od 1946 r. do 1950 r. wzrosła 7-krotnie.

„Mimo, że styl naszej pracy i aktywność wszystkich naszych ogniw związkowych w dziedzinie akcji socjalnej stale się poprawia, niemniej tempo tej poprawy jest jeszcze zbyt powolne” — oświadcza mówca. Jednym z poważnych niedociągnięć jest nienadążanie za

niektórymi zarządzeniami władzy ludowej, która wprowadza wciąż nowe świadczenia na rzecz klasy robotniczej. Konieczne jest — zdaniem mówcy — większe powiązanie współpracy rad zakładowych z administracją, co wpłynie na szybsze, nieustanne usprawnianie działalności wszystkich placówek akcji socjalnej.

Plenum wysłuchało również projektów uchwał zmierzających do usprawnienia pracy organizacyjnej, które omówił sekretarz CRZZ — Zygmunt Kratko. Projekty te przewidują m. in. ustalenie jednolitej struktury organizacji zakładowych oraz przeprowadzenie w najbliższym czasie wielkiej kampanii

wyborczej poszczególnych instancji związkowych.

W obszernej dyskusji, jaka wywiązała się nad referatami, zabierali m. in. głos: przewodniczący ZZK — Stachacz, przewodniczący Zarz. Gł. budowlanych — Baryła, budowniczy Polski Ludowej — Franciszek Apryas, przewodniczący CRZZ — Wrocław — Loga-Sowiński, przew. Zw. Zaw. Prac. Służby Zdrowia — dr Fiderkiewicz, przewodniczący Zw. Zaw. Focztowców — Gniewek, sekretarz Zw. Zaw. Prac. Rolnictwa — Delektówna, młodzieżowy przewodnik pracy z kopalni „Bytom” — górnik Kawczyk i inni.

W dyskusji nad referatem ob. Krzywańskiego zebrani podkreślili konieczność wzmocnionej walki o usprawnienie akcji opieki socjalnej. Dyskutanci zwracali uwagę na konieczność jeszcze bardziej celowego wykorzystywania obiektów i sum przeznaczonych na akcję socjalną. Budowniczy Polski Ludowej — Franciszek Apryas mówił o konieczności polepszenia opieki lekarskiej nad robotnikami.

Dyskutując nad projektami uchwał dotyczących usprawnienia pracy organizacyjnej ruchu zawodowego, uczestnicy obrad z uznaniem podkreślali m. in. że wprowadzenie tych uchwał w życie pogłębi i umocni demokrację wewnątrz-związkową.

Dyskusję podsumował przewodniczący CRZZ Wiktor Kłostewicz, po czym Plenum jednomyślnie przyjęło uchwały w sprawie współzawodnictwa pracy, rozwoju akcji socjalnej oraz ujednolicenia struktury organizacyjnej związków zawodowych. Podjęto również uchwałę o wydawaniu codziennego pisma związkowego.

Masy pracujące całego świata...

(Ciąg dalszy ze str. 1)
na dziedzinie im. Stalina. Na akademii obecni byli członkowie Biura Politycznego KC Bułgarskiej Partii Komunistycznej i członkowie rządu z sekretarzem generalnym KC Komunistycznej Partii Bułgarii i premierem rządu — Wyko Czerwenkowem na czele. Obecni byli również przedstawiciele dyplomatyczni ZSRR i krajów demokracji ludowej.

Francja

GENEWA
Jak donoszą z Paryża, dziennik „L'HUMANITE” ogłasza na pierwszej stronie tekst depeszy KC Komunistycznej Partii Francji do Stalina z okazji 71 rocznicy jego urodzin. Dziennik zamieszcza również na pierwszej stronie fotografię Generalissimusa Stalina.

Z okazji 71 rocznicy urodzin Generalissimusa Stalina sekretarze generalni CGT — Benoit Frachon i Allain le Leap wystosowali depeszę do Wszechzwiązkowej Centralnej Rady Związków Zawodowych.

Niemcy

BERLIN
71 rocznica urodzin Generalissimusa Stalina była uroczysto obchodzona w Niemieckiej Republice Demokratycznej. Kierownictwo Niemieckiej Socjalistycznej Partii Jedności wystosowało do Jubilata depeszę gratulacyjną, dziękując mu równocześnie za wielką pomoc i przyjaźń okazaną Niemieckiej Republice Demokratycznej. Podobne depesze zostały wystosowane przez kierownictwo Partii Liberalno-Demokratycznej i innych partii. W wielu miastach NRD odbyły się liczne pochodny, wiece i zebrania.

Na dwa głosy

(Córka prezydenta Trumana jest śpiewaczką i w tej roli objechała miasta amerykańskie)

Spytalem kiedyś panie Truman —
— Jak śpiewasz, powiedz mi panienko!
A ona na to: śpiewam altem!
Lecz za to tatuś śpiewa cienko!...

Mieczysław Grajewski

Wizyta Prezydenta W. Piecka w Warszawie wzmocniła siły pokoju

— stwierdza przewodniczący prezydium Rady Frontu Narodowego Niemiec Demokratycznych

BERLIN

Przewodniczący prezydium Rady Frontu Narodowego Niemiec Demokratycznych dr Correns, który jako członek delegacji niemieckiej bawił z prezydentem Wilhelmem Pieckiem w Polsce, złożył w gmachu Rady oświadczenie na temat swych wrażeń z Warszawy.

Opuściliśmy Warszawę — stwierdził m. in. dr Correns — pod głębokim wrażeniem, że we wzajemnych stosunkach między naszymi narodami dokonał się taki zwrot, jaki trudno byłoby sobie wyobrazić jeszcze przed sześciu laty, po załamaniu się faszyzmu hitler-

rowskiego. Między narodem polskim i niemieckim zapanaowała atmosfera wzajemnego zaufania i wzajemnej pomocy i przyjaźni. Po ratyfikowaniu układu w sprawie granicy na Odrze i Nysie nie ma już między naszymi narodami nic, co by nas dzieliło. Istnieją natomiast te tylko czynniki, które łączą nas we wspólnej walce o utrzymanie pokoju, o szczęście i pomyślność wszystkich narodów.

Następnie dr Correns opowiadał o niezmiernie serdecznym przyjęciu z jakim spotykała się na każdym kroku delegacja NRD nie tylko ze strony oficjalnych przedstawicieli polskiej władzy ludowej, lecz również ze strony całej ludności Warszawy. Mówił on dalej z podziwem o wspaniałych wynikach odbudowy stolicy Polski i o entuzjazmie, z jakim uczestniczą w dziele odbudowy polskie masy pracujące. Warszawa — oświadczył dr Correns — jest symbolem pokoju, woli pracy twórczej i przyjaźni między narodami. Wspominając o odwiedzinach w zakładach Ursus, dr Correns podkreśla, że i tam robotnicy, technicy i inżynierowie powitali ogromnie serdecznie prezydenta Wilhelma Piecka.

Wizyta w Warszawie — mówił przewodniczący prezydium Rady Frontu Narodowego — potwierdziła wrażenie, jakie wynieśli z Warszawskiego Konresu Obrońców Pokoju przedstawiciele wszystkich narodów — wrażenie niezłomnej woli pokoju, ożywiałej ludności polską. Porówny wodza światowego obozu pokoju Józefa Stalina raz prezydentów obu naszych narodów — Bierut i Piecka — które widzieliśmy w Warszawie, były jednym z symboli naszej wspólnej przynależności do wielkiego obozu pokojowego.

Dr Correns stwierdził również uwagę na fakt, że w przemówieniach polskich mężów stanu znalazła wyraz wielka sympatia, jaką żywy naród polski do walki niemieckich się demokratycznych przeciwko re-militaryzacji Niemiec zachodnich, o wstępczość i niezależność ojczyzny. Na zakończenie dr Correns oświadczył

Pierwsza oficjalna wizyta naszego prezydenta Wilhelma Piecka w Warszawie wzmocniła wszystkie siły, które w jak najściślejszej przyjaźni niemiecko-polskiej widzą doniosły warunek utrzymania i zapewnienia pokoju europejskiego.

Czechosłowackie Zgromadzenie Narodowe uchwalilo jednomyślnie ustawę o obronie pokoju

PRAGA

Czechosłowackie Zgromadzenie Narodowe na posiedzeniu w dniu 20 grudnia zaaprobowalo jednomyślnie ustawę o obronie pokoju. Na posiedzeniu byli obecni przedstawiciele korpusu dyplomatycznego: ambasador ZSRR — Silin, ambasador Chińskiej Republiki Ludowej — Szli Lin-tan, ambasadorowie krajów demokracji ludowej, szef misji dyplomatycznej NRD.

Wiceprzewodnicząca Zgromadzenia Narodowego i przewodnicząca Czechosłowackiego Komitetu Obrońców Pokoju Hodimova Spurna, która referowała projekt ustawy o obronie pokoju, podkreśliła, że konstytucja Czechosłowackiej Republiki Ludowo-Demokratycznej jasno i wyraźnie mówi o woli narodu Czechosłowackiego utrzymywania przyjaznych stosunków z wszystkimi miłującymi pokój narodami świata. Czechosłowacki kodeks karny surowo karze podżegaczy do wojny agresywnej, surowo karze nagrawanie się nad jakimkolwiek narodem, jego językiem i rasą, surowo karze popieranie i propagowanie nazizmu, faszyzmu i wszelkich ruchów zmierzających do dławienia praw i swobód ludu pracującego lub głoszących nienawiść religijną lub rasową. Nasza sytuacja prawna — powiedział Hodimova Spurna — odzwierciedla fakt, że wszystkie nasze wysiłki, cała nasza twórcza praca dążą jedynie do zapewnienia szczęścia narodowi, do zapewnienia pokoju.

Hodimova Spurna określiła dyskusyjny projekt ustawy jako ważną odpowiedź wszystkim podżegaczom wojennym. Ustawa ta jest orężem, zmierzającym do udaremnienia wszystkich zbrodniczych planów podżegaczy wojennych.

Wręczenie nagrody pokoju Paul Robesonowi

**PAUL ROBESONOWI
NOWY JORK**

W Nowym Jorku odbyło się zebranie komitetu obrony pokoju, na którym delegaci na II Światowy Kongres Obrońców Pokoju wręczyli znanemu śpiewakowi murzyńskiemu Robesonowi przyznana mu na Kongresie warszawskim międzynarodową nagrodę pokoju.

Po zebraniu odbył się wiec, w którym wzięło udział ponad tysiąc nowojorskich bojowników o pokój.

J. Wierchowcew

Pamiętna data w historii Partii Bolszewickiej

(W 50 rocznicę ukazania się pierwszego numeru „Iskry”)

50 lat temu, 24 grudnia 1900 r., ukazał się pierwszy numer ogólnorosyjskiej, nielegalnej gazety marksistowskiej „Iskra”. Pismo to, które odegrało olbrzymią rolę w stworzeniu rewolucyjnej partii marksistowskiej w Rosji, zawiązała swe powstanie wielkiemu wodzowi i nauczycielowi mas pracujących, Włodzimierzowi Leninowi.

Rozwój ruchu robotniczego i zbliżanie się rewolucji wymagały zjednoczenia nie związanych dotąd pod względem organizacyjnym marksistowskich grup i kółek, wśród których panował zamęt ideowy. Dawała się odczuć konieczność stworzenia zespolonej i scentralizowanej partii robotniczej, która mogłaby stanąć na czele proletariatu i poprowadzić go do walki o obalenie caratu i kapitalizmu.

Na drodze do utworzenia takiej partii pletły się ogromne trudności. W krajach Europy Zachodniej partie robotnicze formowały się w warunkach legalnego istnienia związków i partii, w sytuacji, jaka wytworzyła się tam po rewolucjach burżuazyjnych. W Rosji natomiast organizowanie partii proletariackiej przebiegało w warunkach despotycznego ustroju; policja i żandarmeria carska co pewien czas wydzierały z szeregów partyjnych najlepszych działaczy, więziła ich, skazywała na zesłanie, na katorgę.

Poważną przeszkodą, hamującą utworzenie rewolucyjnej partii marksistowskiej, były poglądy głoszone przez „ekonomistów”. Twierdzili oni, że walka polityczna przeciwko caratowi winna być sprawą liberalnej burżuazji, natomiast robotnicy winni prowadzić jedynie walkę ekonomiczną — o podwyżkę płac, polepszenie warunków pracy itd. Dla Lenina było rzeczą jasną, że bez ideowego rozgromienia „ekonomistów” nie można będzie stworzyć bojowej partii proletariackiej. Toteż podjął on nieprzejednaną walkę przeciw ekonomistom, której wynikiem było ich rozgromienie.

W więzieniu oraz na zesłaniu we wsł syberyjskiej Lenin opracował szczegółowy plan walki o stworzenie partii marksistowskiej.

Za najważniejszy środek, wiodący do ideowego i organizacyjnego zespolenia rewolucyjnego odłamu socjaldemokracji uważał Lenin ogólnorosyjskie nielegalne pismo polityczne.

W styczniu, 1900 roku, po powrocie z zesłania, Lenin przystąpił natychmiast do realizacji swego planu. W Ufie, Pskowie, Moskwie, Petersburgu, Niżnym Nowogrodzie, Kazaniu, Samarze i Rydze — wszędzie Lenin spotykał się nielegalnie z działaczami partyjnymi i uzgadniał z nimi adresy dla przesyłania pisma.

29 lipca 1900 r. Lenin wyjeżdża za granicę. Po przyjeździe do Szwajcarii dochodzi do porozumienia z Plechanowem i innymi członkami grupy „Wyzwolenie pracy” co do wspólnego wydawania „Iskry” za granicą, poza zasięgiem działania policji carskiej.

W redakcji „Iskry” główną, kierowniczą rolę odgrywał jej inicjator ideowy i organizator, Włodzimierz Lenin, który osobiście redagował każdy numer gazety.

Lenin organizował transport „Iskry” do Rosji, starał się o niezbędne fundusze, utrzymywał ścisły kontakt z organizacjami marksistowskimi.

Na łamach „Iskry” ukazało się około 50 artykułów Lenina, oświecających najważniejsze kwestie marksistowskiej teorii i praktyki rosyjskiego i międzynarodowego ruchu robotniczego i omawiających zagadnienia taktyki walki proletariatu.

U podstaw całej działalności „Iskry” leżała walka o powiązanie teorii socjalizmu naukowego z praktyką ruchu robotniczego, o wyjaśnienie najbliższego celu walki proletariatu i jej celu ostatecznego, propaganda idei hegemonii proletariatu w zbliżającej się rosyjskiej rewolucji burżuazyjno-demokratycznej.

„Iskra” demaskowała niezmordowanie przemoc i samowolę caratu, okrucieństwo kapitalistycznego wyzysku, obnażała tchórzostwo i zdradę liberalnej burżuazji, ujawniała reakcyjną istotę programu i awanturniczy charakter taktyki eserowców. Sam fakt ukazania się pierwszych numerów „Iskry” stanowił młodziący cios, zadany teorom ekonomizmu i zapoczątkował nowy okres — okres organizacji jednolitej rosyjskiej socjal-demokratycznej partii robotniczej z oderwanymi od siebie grup i kółek.

W myśl dyrektyw Lenina stworzono w Rosji kilka tajnych drukarni, które przedrukowały otrzymane z zagranicy numery „Iskry”. Wśród tych drukarni najważniejszą rolę odegrała, utworzona we wrześniu 1901 roku, pod kierownictwem

Stalina, drukarnia w Baku, gdzie zaczęła się podówczas ukazywać słynna gazeta podziemna „Brdzola” („Walka”). — Była to druga z kolei po „Iskry”, najlepsza gazeta marksistowska w Rosji, która stała nieugięta na gruncie idei leninowskich.

W marcu 1902 roku ukazuje się klasyczne dzieło Lenina „Co robić?” — genialny wykład podstaw ideologicznych partii proletariackiej nowego typu.

Na tej teoretycznej bazie „Iskra” rozwinięła walkę o leninowski plan zbudowania partii, o wychowanie proletariackich zawodowych rewolucjonistów i utworzenie szerokiej sieci lokalnych organizacji partyjnych, o opracowanie programu i statutu partii, a zwolanie II Zjazdu SDPRR. Główne zadanie zjazdu polegało — według słów Lenina — „na utworzeniu prawdziwej partii na tych zasadniczych organizacyjnych podstawach, które były wysunięte i opracowane przez „Iskrę”.

Na II Zjeździe odniósł zwycięstwo kierunek „Iskrowski” z Leninem na czele. Do kierowniczych instancji partyjnych wybrano większością głosów zwolenników Lenina, których zaczęto odąd nazywać „bolszewikami”, przeciwników zaś Lenina — oportunistów, z Martowem na czele — „mniejszewikami”.

W wyniku niezmordowanej walki prowadzonej przez Lenina oraz przez utworzoną przez niego gazetę marksistowską „Iskra”, stworzono na II Zjeździe Socjal-demokratyczną Partię Robotniczą Rosji, uchwalono jej program i statut, powołano do życia centralne instancje kierownicze partii. Jednakże po II Zjeździe mniejszewicy w wyniku swej rozbiłkającej działalności, prowadzonej z pomocą Plechanowa, który z pojednawcy wobec oportunistów-mniejszewików, sam przestąpił się w mniejszewika, zagarnęli „Iskrę” i przekształcili ją w narzędzie propagandy oportunistycznych i anty-proletariackich idei.

Trzyletnia walka leninowskiej „Iskry” nie poszła na marne. Chlubne, bojowe tradycje leninowskiej „Iskry”, jako kolektywnego propagandzisty, kolektywnego agitatora i kolektywnego organizatora podjęła i wzbogaciła prasa bolszewicka, która niesie w masy idee marksizmu-leninizmu, mobilizuje masy do walki o komunizm. Prasa bolszewicka — to prasa nowego typu, służąca narodowi i złączona z nim nierozdzielnie więzami,

Podstawowa organizacja partyjna fundamentem partii komunistycznych

Publikowany artykuł jest przedrukiem z Nr 50 pisma „O trwały pokój, o demokrację ludową”.

Przed partiami komunistycznymi i robotniczymi stało, obecnie zadanie, które polega na tym, aby wkładać maksymalny wysiłek w rozwijanie walki o pokój, o bezpieczeństwo narodów, w walkę o interesy szerokiej masy ludowych. Pomysłowe rozwiązanie tego zadania wymaga od partii dużej wartości, wysokiego stopnia zorganizowania oraz podniesienia poziomu ideologicznego każdego członka partii. W związku z tym partie poświęcają szczególną uwagę budownictwu partyjnemu, zagadnieniom organizacyjnym, a przede wszystkim — umocnieniu podstawowych organizacji partyjnych. Towarzysz Stalin mówi że „...gdy już dana jest słusna linia polityczna, praca organizacyjna decyduje o wszystkim, również i o losie samej linii politycznej — o jej realizacji albo o jej bankructwie”.

Podstawowe organizacje partyjne, realizując bezpośrednio politykę partii w masach — to fundament partii. Wysoki poziom polityczny i aktywna działalność organizacji podstawowych jest niezwykle ważnym warunkiem powodzenia w pracy partii.

Po drugiej wojnie światowej szeregi partii komunistycznych i robotniczych stale rosły i krzepły i w chwili obecnej liczą 18 milionów komunistów (bez Związku Radzieckiego). Podstawowe organizacje partii komunistycznych — to siła, która wywiera olbrzymi wpływ na dalsze umocnienie obozu pokoju, demokracji i socjalizmu.

Jednakże obecnie, gdy dążenie imperjalistów amerykańskich do rozszerzenia agresji potęguje niebezpieczeństwo wojny, gdy w Stanach Zjednoczonych, Anglii, Japonii, Niemczech Zachodnich, Francji, Włoszech i innych krajach kapitalistycznych wzrasta się rozpazany terror faszystowski, gdy następuje zaostrzenie walki klasowej i dojrzewają nowe, wielkie bitwy klasowe — dalsze ideowe i organizacyjne umocnienie partii komunistycznych, a zwłaszcza umocnienie organizacji podstawowych jest rzeczą niezwyklej wagi. Realizacja jednolitej działalności mas ludowych w walce o pokój, chleb i wolność w krajach kapitalistycznych zależy w olbrzymim stopniu od bojowości organizacji podstawowych, od pogłębienia wychowania ideologicznego komunistów od wszechstronnego zacieśniania ich więzi z ludem, od śmiałego rozwijania szerokiej walki o postulaty wszystkich ludzi pracy.

Praca podstawowych organizacji partyjnych partii komunistycznych w krajach kapitalistycznych wykazuje jeszcze pewne niedociągnięcia. Tak na przykład nie wszędzie utworzono i nie wszędzie w dostatecznym stopniu wzmocniono fabryczne organizacje podstawowe, które są kośćcem partii komunistycznych i robotniczych. Z reguły liczba kadrowych robotników jest w partii jeszcze niedostatecznie wysoka. Szczególnie mało jest w szeregach partii robotników rolnych, proletariatu wiejskich i drobnych chłopów, sieć organizacji podstawowych na wsi jest słaba. Często organizacje wiejskie przejawiają aktywność tylko w czasie wielkich kampanii, prowadzonych przez partię. Duża jest jeszcze plimność wśród członków organizacji podstawowych.

Trudne warunki, w jakich pracują partie komunistyczne w krajach kapitalistycznych poręba dążenie klas panujących do zniewolenia resztek swobód demokratycznych, prowokacje policji i terror, wymierzone przeciwko komunistom. Powstała zatem konieczność szukania i znalezienia odpowiedniejszych metod postępowania, które pozwoliłyby organizacjom partyjnym na kontynuowanie i stałe doskonalenie swej pracy. Związane jest z tym zagadnienie usprawnienia

pracy agitacyjno-propagandowej i organizacyjnej wśród szerokiej masy, kolportażu prasy komunistycznej, stworzenia sieci gazetek fabrycznych, uaktywnienia pracy w Związkach Zawodowych i w innych organizacjach masowych. Jak podkreślił niedawno Komitet Centralny Komunistycznej Partii Francji, organizacje partyjne winny poświęcać szczególną uwagę nawiązaniu ścisłej współpracy między komunistami a szeregowymi członkami partii socjalistycznych w walce o bezpośrednie postulaty mas pracujących i w obronie pokoju. Utworzenie jednolitej, w znacznym stopniu, zależy od przewyższenia nesusłusznych poglądów pewnych komunistów, utożsamiających szeregowych członków partii prawcowo-socjalistycznych ze sprzedajnymi, skorumpowanymi kierownikami tych partii. W niektórych krajach, zwłaszcza w USA, niezwykle doniosłego znaczenia nabiera walka przeciw wzmagającej się histerii wojennej i nastrojom szowinistycznym.

Doświadczenie szeregu partii komunistycznych dowodzi, jak ważną jest rzeczą zacieśnienie więzi wyższych instancji partyjnych z organizacjami podstawowymi, jak ważne jest dążenie do tego, aby uchwały tych instancji omawiane były zbiorowo przez wszystkich członków organizacji podstawowych, aby wiązano je z warunkami miejscowym, aby każdy komunist otrzymał konkretne polecenia i aby w komunistach urabiała poczucie odpowiedzialności i osobistą inicjatywę. Przykład niektórych organizacji podstawowych Komunistycznej Partii Włoch świadczy o znaczeniu pracy, podejmowanej z inicjatywą dołowych ogniw partyjnych. Ważna jest ich łączność z wszystkimi miejscowymi organizacjami społecznymi, ich inicjatywa w stawianiu każdego zagadnienia o znaczeniu lokalnym, nurtującego szerokie masy: czy chodzi o przeciwwstawienie się zwalnianiu robotników z fabryki, czy też o zmniejszenie czynszu dzierżawnego za ziemię itd. — Organizacje partyjne mobilizują robotników, chłopów, całą ludność miejscową i w toku walki wiążą te zagadnienia z ogólnymi problemami walki o pokój, o niezawisłość narodową, o pracę i chleb.

Wielkie sukcesy, które kraje demokracji ludowej osiągnęły w budowie podstaw socjalizmu, w realizowaniu planów gospodarczych, byłyby niemożliwe bez odarnej pracy setek tysięcy szeregowych komunistów i wielu tysięcy podstawowych organizacji partyjnych komunistycznych i robotniczych. Nie znaczy to jednak, że praca ich nie wymaga dalszego doskonalenia. Praktyka pracy podstawowych organizacji partyjnych w Bułgarii, Polsce, na Węgrzech i w innych krajach dowodzi, że niektóre organizacje nie nauczyły się jeszcze łączyć zagadnień o charakterze lokalnym z zadaniami ogólnopństwowymi. Zespołowa praca wszystkich członków partii, połączona ze ścisłym podziałem zadań i kontrolą wykonania, zastępuje często pracę komitetu lub niezręcznej liczby towarzyszy. Skład socjalny organizacji podstawowych wciąż jeszcze nie dość szybko ulega poprawie przez przyjmowanie do partii najlepszych robotników, drobnych i średnich chłopów.

Fabryczne organizacje partyjne zdają sobie sprawę ze swej odpowiedzialności za wykonanie planu, świadome a wanguardowej roli komunistów w produkcji, nie zwracają jednak dostatecznej uwagi na usunięcie istniejących niedociągnięć, na ujawnienie utajonych rezerw. Kierując pracą polityczną na tory rozwoju współzawodnictwa socjalistycznego, fabryczne organizacje partyjne zastępują niekiedy Związki Zawodowe i nie usiłują wszędzie stronnie usprawnić ich pracy. Zdarza się, że kierownicy organizacji partyjnych wykonują pracę, która należy do kompetencji dyrektorów i technicznych kierowników przedsiębiorstw. Organizacje podstawowe na wsi w szereg wypadków jeszcze w niedostatecznym stopniu prowadzą walkę przeciw kułakom, przeciwdziałając wszystkim poczynom Państwa Ludowego, nie występują jako inicjatorzy zekładowania produkcyjnych spółdzielni rolnych itd., a przecież sukces socjalistycznej przebudowy wsi zapewnić mogą tylko bojowe

organizacje partyjne, cieszące się wielkim autorytetem wśród chłopstwa pracującego. Partie komunistyczne i robotnicze w krajach demokracji ludowej poświęcają wiele uwagi rozwojowi demokracji wewnątrzpartyjnej. Jednakże i w tej dziedzinie nie zrobiono jeszcze wszystkiego. Przywódcy Komunistycznej Partii Czechosłowacji, Komunistycznej Partii Bułgarii i partii komunistycznych innych krajów niejednokrotnie wskazywali na wypadki rażącego „dyktatorstwa” w organizacjach podstawowych. W takich organizacjach partyjnych nie ma z reguły prawdziwej pracy partyjnej, nie ma czujności w stosunku do ukrytych agentów i szpiegów imperialistycznych.

Partie komunistyczne krajów demokracji ludowej podkreślają konieczność wzmocnienia kierownictwa organizacji podstawowych, zasilenia ich władz najlepszymi, sprawdzonymi pracownikami. Marksistowsko-leninowskie wychowanie członków i kandydatów partii zatacza coraz szersze kręgi. Szczególnie ostro stoi sprawa zacieśniania i konsekwentnego rozwijania bolszewickiej krytyki i samokrytyki. Każda organizacja partyjna może rosnąć politycznie i umacniać się organizacyjnie tylko pod warunkiem przewyższenia własnych niedociągnięć, a nie jest to możliwe bez śmiałej, bolszewickiej krytyki i samokrytyki, bez względu na osobę. Krytyka i samokrytyka to główny oręż umocnienia podstawowych organizacji partyjnych.

Paniom komunistycznym i robotniczym całego świata służy za wzór WKP(b), której organizacje podstawowe są prawdziwą szkołą bolszewickiego wychowania komunistów i wiążą masy pracujące z kierowniczymi organami partii. Ucząc się od okrytej chwałą partii Lenina — Stalina partie komunistyczne i robotnicze we wszystkich krajach potrafią z powodzeniem zastosować jej doświadczenia w dziele budowy i umocnienia swych ogniw dołowych, swego fundamentu — organizacji podstawowych, których bojowa działalność nabiera obecnie szczególnie doniosłego znaczenia.

Zdaniem naszych korespondentów

Mało rzutkości i inicjatywy wykazuje Klub Racjonalizatorów w „Fabloku”

Nasz korespondent robotniczy tow. JAN KONIECZNY pisze:

Na terenie Fabryki Lokomotyw w Chrzanowie istnieje Klub Racjonalizatorów. Klub ten ma szerokie pole do działania i może stać się poważnym ośrodkiem, oddziałującym na rozwój ruchu racjonalizatorskiego wśród załogi.

Cóż się jednak dzieje? Klub istnieje, ale działalność jego polega tylko na zebraniach odbywających się od przypadku do przypadku. Klub nie popularyzuje ulepszeń racjonalizatorskich, nie inicjuje żadnych akcji, które miałyby przysłużyć się rozprzestrzenieniu racjonalizatorstwa i wreszcie nie opiekuje się w dostateczny sposób robotnikami, którzy są autorami nowych pomysłów. Swoją tak słabą działalność zarząd Klubu tłumaczy brakiem sali, gdzie mogłyby się członkowie zbierać. To jednak nie jest sprawa najważniejsza, bo przy dobrej woli i tę rzekomą trudnością można pokonać. Wystarczy tylko porozumieć się z Podstawową Organizacją Partyjną i Radą Zakładową.

Jest jednak dalsza sprawa, która nie jest należycie przez Klub załatwiona, a mianowicie wypłacanie premii za pomysły racjonalizatorskie. W myśl okólnika Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego z dnia 19 lipca 1949 r. zarząd Klubu przy rozpatrywaniu wniosków, premie do 100 tys. złotych (w starej walucie) powinien wypłacić na miejscu w zakładach. Tak się jednak nie robi lecz odsyła się takie wnioski do wyższych instancji, gdzie są one załatwiane zbyt powoli. Reklamacje ze strony racjonalizatorów zarząd zbywa ogólnikami, co niewątpliwie nie sprzyja ich dalszej pracy.

Przytoczyć tu można jeszcze jeden przykład: Z czterech racjonalizatorów trzech otrzymało premie w wysokości 50 proc. należnej im sumy. Pozostały otrzymał 150 zł, zamiast należnej mu kwoty 1.750 zł.

Z tych faktów wynika jasno, że Klub istnieje raczej formalnie, a praca jego pozostawia wiele do życzenia. Czas najwyższy, aby Podstawowa Organizacja Partyjna i Rada Zakładowa zajęły się jego uaktywnieniem.

Czy nie można temu zaradzić?

Gromada Ujście Solne jest oddalona od Bochni, a zarażem od najbliższej stacji kolejowej o 21 km. Jakże stwarza to trudności przy braku komunikacji — pisze nasz korespondent, tow. JAN MROWIEC.

„Dzięki rozrostowi naszej gospodarki coraz więcej ble-doty wiejskiej garnie się do pracy w fabrykach i przedsiębiorstwach. Także i chłopci z Ujścia Solnego licniej niż kiedykolwiek przeszli do nowych zawodów pracując w Nowej Hucie, przedsiębiorstwach robót komunikacyjnych, na kolei itp. W tych warunkach jakaś możliwa komunikacja z najbliższą stacją kolejową jest dla nich sprawą pierwszorzędnej wagi.

Do niedawna, bo do listopada br. na wspomnianej 21-kilometrowej trasie kursowały autobusy. Od dwóch miesięcy komunikacja została przerwana, bo całkiem do prostu droga, od wielu lat nie remontowana, okazała się zbyt groźna dla pojazdów mechanicznych. W rezultacie Ujście Solne i sąsiednie gromady odcięte zostały od „szerszego świata”. A jakże trudna sytuacja wynika dla zatrudnionych w przemyśle chłopów: po tygodniowej pracy 21-kilometrowy marsz do domu.

W tych warunkach zwracają się oni do Pow. Rady Narodowej w Bochni, by zbadała możliwości jak najszybszego wyremontowania drogi, a do Dyrekcji PKS względnie Spółdzielni (Kraków, ul. Kotlarska 34), której autobusy obsługiwały tę trasę, by rozpatrzyły możliwość ponownego uruchomienia komunikacji.

117 dni siedł list z Krakowa ... do Krakowa

Często notujemy przykłady niezwykle sprawnej działalności poczty. Pracownicy pocztowy ogólnie biorąc zasłużyli sobie na uznanie całego społeczeństwa. Pomimo to są jednak niedociągnięcia, które trzeba zwalczać i to natychmiast. Klasycznym takim przykładem może być rekordowo słamazarne załatwianie przesyłek pocztowych przez Urząd Pocztowy Nr 14 w Podgórzu — pisze korespondent M. KLAR.

„Ołóż list, wysłany przez Zakłady Wytwórcze Materiałów Elektrotechnicznych w Krakowie, adresowany do naszych zakładów, tj. do Zakładów Wytwórczych Podzespołów Telekomunikacyjnych, wędrował do nas nie mniej i nie więcej, tylko 117 dni! To jednak nie jest wszystko. Dwadzieścia innych listów również nie zostało dostarczonych w terminie. Dopiero w wyniku interwencji osobistej pracownika naszego zakładu u naczelnika Urzędu Pocztowego Nr 14 znaleziono wspomniane pisma. Personel Urzędu, zainteresowany w tej sprawie, twierdził uparcie, że żadnych pism nie ma. Gdy chodzi o szkody natury gospodarczej, jakie poniósł nasz zakład, świadczy o tym list z Centrali Handlowej Żelaza i Stali w Krakowie, z dnia 14. VIII. br., w którym załączono polecenie wydania naszemu Zakładowi 8.400 kg blachy specjalnej, pochodzącej z kontyngentu z oznaczeniem terminu pobrania do 14 dni, czyli że po tym terminie dostawa zostaje wstrzymana. Łątwo stwierdzić, że listy te, a także kilka innych zawierały informacje i polecenia pierwszorzędnej wagi.”

Dyrekcja Poczty i Telegrafów powinna zbadać i usunąć przyczyny, hamujące sprawność działalności Urzędu Pocztowego Nr 14 tak, by dobre imię naszych pocztowców i zaufanie, jakim się cieszą, nie zostały narażone na szwank.

JERZY NAWROT

O prawo mas do nieskrepowanej krytyki

Uchwała Komitetu Centralnego Partii oraz Rady Państwa i Rady Ministrów w sprawie szybkiego załatwiania skarg ludności i szybkiego reagowania na krytykę prasy została przyjęta przez cały świat pracy z dużym uznaniem i zadowoleniem.

Szerokie masy pracujące i przed uchwałą pisywały i posyłały swe zażalenia do rozmaitych instancji partyjnych i państwowych oraz do redakcji gazet. Krytyka błędów i niedociągnięć przeprowadzana tą drogą przez masy dawała swoje rezultaty. Ale jednak niedostateczne. I dlatego dobrze się stało, że sprawa ta została postawiona przez najwyższe czynniki partyjne i państwowe i ujęta w odrębną uchwałę.

Odadź bowiem, na straży wolności krytyki, podejmowanej przez klasę robotniczą i najszersze rzesze pracujących, stać będzie autorytet Partii oraz siła państwa ludowego i jego praw. Uchwała Rady Państwa i Rady Ministrów przewiduje bowiem, że wszelkie próby tłumienia krytyki traktowane będą, jako przestępstwa i będą surowo karane.

Odadź sprawę rozpatrywania i załatwiania zażeń ludności przez organa państwa przyjmując charakter obowiązkowy, staje się funkcją państwo-państwową, regulowaną przepisami, terminem, osobistą odpowiedzialnością karno-służbową itd.

Co jest istotą omawianej uchwały? Istotą jej jest maksymalne zabezpieczenie oddolnej krytyce mas pełni swobody i rozwoju, uwolnienie jej od mających niejednokrotnie miejsce szkodliwych nacisków, gróźb i represji.

Partia nasza i rząd dobrze wiedzą, że w rozmaitych ogniwach aparatu dzieją się często nieporządki, że bezduszny biurokracizm jednych, nieuczciwość drugich, mścliwość trzecich krzywdzą nieraz człowieka.

Idzie więc o to, żeby ten prosty człowiek nie bał się i nie czuł się bezradny wobec owych złych, nieodpowiedzialnych, a nieraz wręcz wrogich jednostek, żeby miał świadomość, iż stoi za nim opieka państwa i że w tej opiece

znajdzie on czynną obronę swoich słusznych spraw. Idzie o to, żeby korespondent robotniczy i chłopski śmiało pisał do gazet o dostrzeżonych brakach, czy nadużyciach w terenie, żeby robotnik na zebraniu bez obawy represji krytykował fakty — jeśli takowe dostrzeżł — kumoterstwa, marnotrawstwa, niedołęstwa itd.

Siła państwa ludowego polega na tym, że my nie tylko nie boimy się i nie chcemy kryć naszych niedomagań i ułomności, ale przeciwnie — chcemy je znać najdokładniej. To jest bowiem niezbędny warunek przewyższenia i naprawienia błędów.

Uchwała Partii i rządu wzmacnia proces aktywizacji ludzi pracy, rozszerza front mas, wciąga ich do współrządzenia państwem, rozszerza proces demokratyzacji państwa ludowego. Uchwała Partii i rządu wychowuje klasę robotniczą i szerokie masy ludowe w duchu poszanowania dla socjalistycznej praworządności w państwie.

Jak długo Polska jest Polską, nie było jeszcze u nas rządu, który by wszystkie swe wysiłki i troski poświęcił podniesieniu dobrobytu kraju i utrwaleniu szczęścia szerokich mas narodu!

Trzeba jednak jeszcze niezmiernie pracować nad tym, żeby miliony zrozumiały istotę naszej władzy ludowej, żeby zrozumieli ją nawet ludzie mało społecznie i politycznie uświadomieni.

Uchwała Rady Państwa i Rady Ministrów w sprawie skarg i zażeń dopomoże nam w tym. Jest ona jeszcze jednym czynnikiem, przyspieszającym ten proces. Jest jeszcze jedną serdeczną więzią, która łączy naród z jego kierownictwem: Partią i Rządem.

Szerokim masom narodu polskiego uchwała daje nowy punkt oparcia w ich pracy codziennej nad budową fundamentów socjalizmu.

Partii i Państwu uchwała ułatwia uczenie się o mas i przyczyni się do dalszego usuwania braków w naszym życiu publicznym.

30 lat walki

Francuskiej Partii Komunistycznej

Francuska klasa robotnicza obchodzi w tych dniach 30 rocznicę powstania swej Partii Komunistycznej, zrodzonej w walce z wojną imperialistyczną, pod auspicjami Wielkiej Rewolucji Październikowej.

„Precz z wojną imperialistyczną”, „Precz precz od Rosji!” — tymi oto hasłami rozbrzmiewała w latach 1919—1920 cała Francja. Rosła potężna fala gniewu ludowego przeciwko imperialistycznym interwentom, usiłującym obalić rewolucyjną władzę ludu rosyjskiego. Żołnierze i marynarze francuscy, wysłani do Rosji przez imperialistyczny rząd francuski, bratali się z robotnikami rosyjskimi.

Francuska Partia Komunistyczna powstała w końcu grudnia 1920 r. na Kongresie Socjalistycznym w Tours. Większość Kongresu wypowiedziała się za przystąpieniem do III leninowskiej Międzynarodówki, za koniecznością utworzenia prawdziwie rewolucyjnej partii jako awangardy francuskiej klasy robotniczej, za solidarność z zwycięską Rewolucją Październikową. Mniejszość natomiast, z Leonem Blumem na czele, niezadowolona z zwycięskiej Rewolucji Październikowej postanowiła kontynuować politykę zaprzeczenia klasy robotniczej i wysługiwania się burżuazji.

W ciężkich walkach z wrogiem klasowym i jego socjal-demokratycznymi agentami rosyjski i hartowały się szeregi Francuskiej Partii Komunistycznej. W marcu, jak przyswajała sobie leninizm i wychowywała swe kadry na jego twórczych zasadach, rósł jej autorytet w masach. Proces ideologicznego wzrostu Partii szedł w parze z procesem jej oczyszczenia od wrogich i policyjnych agentów, którym udało się przeniknąć do Partii w początkowym okresie jej istnienia. W 1930 r. na czele kierownictwa Francuskiej Partii Komunistycznej stanął Maurice Thorez. Pod jego kierownictwem Partia ostatecznie wykrystalizowała swą ideologię, opartą na nauczaniu Lenina i Stalina i stała się wielką partią francuskiej klasy robotniczej, jej awangardą w walce o wyzwolenie ludu pracującego Francji.

„Francuska Partia Komunistyczna — pisał Thorez — jest partią walki o pokój. Walka przeciwko wojnie imperialistycznej, walka w obronie pokoju jest czerwonym nitą, znaczącą całą historię naszej Partii”.

W okresie międzywojennym walcząc o pokój przeciwko grabieżczym wojnom kolonialnym w Maroku i Syrii, przeciwko monarchijskiej polityce korzenia się przed Hitlerem i Mussolinim, komuniści francuscy mobilizowali najszerze masy narodu francuskiego, skupiali wokół siebie wszystkich demokratów francuskich.

Demaskując profaszystowską politykę Bluma w czasie wojny w Hiszpanii, Francuska Partia Komunistyczna ostrzegła naród, że napaść na republikę hiszpańską zagraża również bezpieczeństwu Francji i pokojowi światowemu.

Walka o pokój, walka przeciwko monarchijskiej polityce imperialistycznej burżuazji, która — jak pisał Thorez — „wolała przyznanie się Hitlerem, niż pomoc Związkowi Radzieckiemu”, spłatała się ściśle z walką, jaką francuscy komuniści prowadzili w obronie życiowych, codziennych interesów klasy robotniczej.

Francuska Partia Komunistyczna umiała realizować wbrew oporowi przywódców socjal-demokracji jednolity front klasy robotniczej i zadać szereg poważnych ciosów faszystowskiemu Francji.

Prowadząc antyludową i antyradziecką politykę, burżuazja francuska wydała Francję na łup Hitlerowi. Swą kapitulację przed Hitlerem łączyła ona z wściekłą nagonką na Partię Komunistyczną. W końcu sierpnia 1939 r. Partia została zdelegalizowana, a „grabarze Francji”, Daladier i Paul Reynaud, przy współudziale przywódców socjalistycznych przeprowadzili uchwałę, grożącą karą śmierci za działalność komunistyczną.

Gdy burżuazja i jej lokaje okrywali się hańbą zdrady narodowej, Francuska Partia Komunistyczna wysoko podniosła sztandar walki o niepodległość ojczyzny. 10 lipca 1940 r. Maurice Thorez i Jacques Duclos zwrócili się w imieniu Partii i wezwaniem do narodu francuskiego. Wezwanie głosiło: „Nigdy wielki naród jak nasz nie będzie narodem niewolników”. Ścigani i tropieni: przez gestapo i rodzimych faszystów, komuniści francuscy or-

ganizowali walkę wyzwolenczą. Pod ich kierownictwem robotnicy francuscy przeprowadzali strajki przeciwko okupantowi, rozwinęli na wielką skalę sabotaż, nekali wroga na każdym kroku. Zorganizowane przez partię oddziały „Wolnych Strzelców i Partyzantów” stały się główną siłą zbrojnego Ruchu Oporu. W tym samym czasie, gdy marszałek-zdradca Petain współpracował z Hitlerem i gloryfikował jego zbrodnie, komuniści francuscy walczyli i nieustraszenie szli w bój na czele mas zadając okupantowi bolesne ciosy.

Francuska Partia Komunistyczna poniosła w tej walce ogromne ofiary. Bohaterską śmiercią zginęło wielu jej wybitnych przywódców. Naród francuski widział w Partii Komunistycznej rzeczowego obrońcę Francji, partię, stawiającą nade wszystko interes narodu i jego wolność.

Wspaniała karta, zapisana przez Francuską Partię Komunistyczną w okresie wojny, zdobyła jej miłość i zaufanie najszerzych mas ludu pracującego. Po wojnie głównym zadaniem Francuskiej Partii Komunistycznej stała się walka przeciwko ujarznięciu Francji przez imperialistów amerykańskich, przeciwko włączeniu jej do amerykańskiego bloku wojennego. Komuniści francuscy demaskują i wyjaśniają masom niewolniczy i antypokojowy charakter planu Marshalla oraz istotę agresywnego paktu atlantyckiego.

Francuska Partia Komunistyczna niestrudzenie jednoczy masy ludowe przeciwko zdradzieckiej polityce rządów burżuazyjnych, bijących pokłony przed dolarem i realizujących pod komendą Waszyngtonu remilitaryzację Niemiec zachodnich i odbudowę nowego Wehrmachtu. Piętnując haniebną rolę prawicowych przywódców socjalistycznych, agentów amerykańskiego imperializmu i zajadłych, w rodzaju Mocha, podżegaczy wojennych komunistów francuscy mobilizują masy do walki z brudną wojną w Wietnamie, do przeciwstawienia się rosnącemu niebezpieczeństwu nowej wojny przeciw ZSRR i krajom demokracji ludowej.

„Naród francuski nigdy nie będzie walczył przeciw Związkowi Radzieckiemu” — oświadczył też Maurice Thorez na wiosnę 1949 r. W setkach i tysiącach manifestacji masy ludowe Francji dobitnie stwierdziły swą solidarność ze stanowiskiem Francuskiej Partii Komunistycznej. Burżuazja francuska i socjal-demokracjenci zdradcy mogą się korzyć przed Ameryką Trumana i wspólnie z nią organizować nową wojnę. Naród francuski nie zapomni Stalingradu i Armii Radzieckiej, której zawdzięcza wyzwolenie. Masy ludowe Francji, robotnicy, chłopcy, postępowi intelektualiści, wychowani przez Francuską Partię Komunistyczną w duchu prawdziwego patriotyzmu i internacjonalizmu widzą w Związku Radzieckim ostoję pokoju i wielkiego przyjaciela narodu francuskiego.

Wielkie hasło obrony pokoju, które jest główną treścią codziennej walki Francuskiej Partii Komunistycznej, jej wierność zasadom Lenina-Stalina, jej niestrudzona walka w obronie interesów mas pracujących, czynią ją niezwykłą. Coraz szersze masy darzą ją zaufaniem i jednoczą się pod jej bojowymi sztandarami. Francuska Partia Komunistyczna, sławna bojomocnością o pokój i socjalizm jest bowiem — jak powiedział Maurice Thorez — „krwią z krwi ludu francuskiego”.

W 30 rocznicę utworzenia Francuskiej Partii Komunistycznej polska klasa robotnicza śle komunistom francuskim, spadkobiercom rewolucyjnych tradycji komunistów, nieugiętym bojownikom o pokój, braterskie pozdrowienia. Pod kierownictwem Maurice Thoreza Francuska Partia Komunistyczna wypełnił swe zadanie awangardy klasy robotniczej w jej walce o zwycięstwo socjalizmu i pokoju.

T. C.

Maurice Thorez, sekretarz generalny FPK

Opór narodu niemieckiego przeciw remilitaryzacji

Na III Zjeździe Socjalistycznej Partii Jedności Niemiec prezydent Niemieckiej Republiki Demokratycznej Wilhelm Pieck oświadczył:

„Podżegacze wojenny mogą być pewni, że ich plany włączenia Niemiec w zbrodniczą wojnę przeciw Związkowi Radzieckiemu i krajom demokracji ludowej skazane są na zupełne bankructwo. Jeżeli imperialistyczni agresorzy poważą się włączyć zbrodniczą awanturę wojenną przeciw Związkowi Radzieckiemu i krajom demokracji ludowej, naród niemiecki poprze wszystkich siłami Związek Radziecki i obóz pokoju w jego walce przeciw imperialistycznej agresji. Nie ulega wątpliwości, że tego rodzaju awantura wojenna obozu imperialistycznego skończy się zupełną klęską tego obozu tak w Europie, jak i w Azji.”

Opór narodu niemieckiego przeciw tworzeniu imperialistycznej bazy agresji w Trizonii, przeciw tworzeniu nowego Wehrmachtu i przeciw bezprawnie pogłębianemu podziałowi ich ojczyzny wyraża się w konkretnych faktach. Ruch oporu narodowego w Niemczech szczególnie od dnia III Zjazdu SED, rozrósł się ilościowo i jakościowo.

Podstawą ruchu oporu jest Niemiecka Republika Demokratyczna. Sam przykład sukcesów pokojowej gospodarki republiki jest niesłychanie groźny dla imperialistycznych podżegaczy wojennych i ich adnauerskich i schumacherowskich sługusów. Fakt, że znaczenie republiki w międzynarodowej polityce nieustannie rośnie i że stała się już ona pełnoprawnym członkiem rodziny młotujących pokój narodów, ma niesłychanie wielką siłę przydatną dla społeczeństwa Trizonii. Polityka Niemieckiej Republiki Demokratycznej, reprezentująca podstawowe interesy narodu niemieckiego i wyrażająca najsilniejsze jego dążenia, znajduje też uznanie wśród coraz szerszych rzesz narodu niemieckiego. Proponując utworzenia Ogólnoniemieckiej Rady Ustawodawczej, wysunięta przez premiera Grotewohla, została przyjęta przez poważne odłamy społeczeństwa zachodnioniemieckiego jako jedyna droga utrwalenia pokoju. Jedyną drogą pokojowego rozwiązania zagadnienia Niemiec. Ustawa w obronie pokoju uchwalona w Niemieckiej Republice Demokratycznej, wywołała w Zachodnich Niemczech olbrzymie poruszenie aktywizując społeczeństwo do walki przeciw remilitaryzacji.

W Niemieckiej Republice Demokratycznej wypracowano formy organizacyjne narodowego oporu przeciw przygotowaniu wojennym i przeciwko utrzymywaniu stanu rozbicia Niemiec. Jest nim Front Narodowy Demokratycznych Niemiec, który skupia wszystkich Niemców, pragnących walczyć przeciw remilitaryzacji i podziałowi Niemiec.

Ruch oporu narodowego w Trizonii, obejmując bardzo szerokie warstwy społeczeństwa Jego trzonem jest niemiecka klasa robotnicza z Komunistyczną Partią na czele i młodzieżą.

O sile sprzeciwu zachodnioniemieckiego proletariatu przeciw remilitaryzacji świadczą wyniki ankiet, przeprowadzanych w wielkich zakładach pracy. Przeciwnie 92 proc. biokracych udział w ankiecie wypowiedziało się przeciw remilitaryzacji. Wbrew woli Adenauera codziennie odbywa się referendum w fabrykach, w lokalach związków zawodowych. Do kancelarii „kancelarza” w Bonn, codziennie napływa tysiące depesz i rezolucji, potępiających remilitaryzację. Wszystkie akcje przeciw remilitaryzacji, kolportaż ulotek, urządzanie masówek, organizowanie strajków w fabrykach zbrojeniowych — to dzieło w głównej mierze zachodni-niemieckich robotników.

Ale przeciw remilitaryzacji i podziałowi Niemiec wypowiedzia się także wielu mieszczan-skich polityków, naukowców, artystów, dziennikarzy, wielu

katolickich i protestanckich duchownych.

Wypowiedzi ich świadczą o tym, że w eszczaństwo, choć drobnej i średniej burżuazji i dużej części inteligencji Trizonii rozumie, iż wzrasta niebezpieczeństwo wojennych prowokacji i że tym samym wzrasta niebezpieczeństwo, zagrażające narodowi niemieckiemu. Toteż ruch oporu narodowego ogarnia coraz szersze rzesze ludności. Mobilizacja narodu niemieckiego wokół hasła walki przeciw amerykańskiemu imperializmowi trwa.

Naród niemiecki nie jest osamotniony w swojej walce przeciw remilitaryzacji. Sojusznikiem narodu niemieckiego jest cały obóz pokoju. Rząd ZSRR działając w interesie zabezpieczenia pokoju świata popiera postępowe, demokratyczne siły narodu niemieckiego. Znalazło to swój wyraz w propozycji zwołania konferencji czterech mocarstw celem uregulowania problemu demilitaryzacji Niemiec. Związek Radziecki nieustępliwie i konsekwentnie przeciwstawia imperialistycznej polityce uzbrajania Niemiec politykę demilitaryzacji, demokratyzacji i zje-

droczenia Niemiec, a więc politykę usunięcia groźby nowej wojny.

Z walką narodu niemieckiego solidaryzuje się naród polski. Remilitaryzacja Trizonii odbywa się pod rewizjonistycznym odwetowym hasłami zaboru naszych ziem zachodnich. Hasła te woda na młyn amerykańskich imperialistów. Rozumieją to doskonale niemieccy patriotci. Niemiecka Republika Demokratyczna stoi na stanowisku uznania granicy na Odrze i Nysie jako wiecznej granicy pokoju. Coraz bardziej zacieśniają się polsko-niemieckie stosunki gospodarcze i kulturalne. Wyrazem solidarności polsko-niemieckiej wobec wspólnego niebezpieczeństwa odrodzenia się militarystyki była wizyta prezydenta Niemieckiej Republiki Demokratycznej Wilhelma Piecka w Warszawie.

Przyspieszenie remilitaryzacji, związane z decyzjami konferencji atlantyckiej w Brukseli, zwiększyło niebezpieczeństwo zagrażające pokojowi światu. Przeciwnie temu niebezpieczeństwu walczy Niemiecka Republika Demokratyczna i wszystkie pokojowe siły narodu niemieckiego w oparciu o potęgę obozu pokoju.

P. M.

Osiągnięcia uczonych radzieckich

Naród radziecki, który pod kierownictwem partii bolszewickiej buduje społeczeństwo komunistyczne, buduje je świadomie, na podstawie naukowo opracowanych planów. Nauka jest w ZSRR jednym z niezmiernie ważnych narzędzi przebudowy społecznej i przeobrażenia przyrody, w interesie mas pracujących. Nic więc dziwnego że ludzie radzieccy tak żywo interesują się osiągnięciami nauki, że na jej rozwój rząd radziecki asygnuje olbrzymie fundusze.

Już w roku ub. ilość radzieckich instytucji naukowo-badawczych przekroczyła o przeszło 50 proc stan z okresu przedwojennego roku 1940. Prawie dwukrotnie wzrosły kadry pracowników naukowych. Przytoczymy typowy pod tym względem przykład Akademii Nauk ZSRR. W okresie władzy radzieckiej ilość czynnych przy Akademii instytutów wzrosła 20-krotnie, liczba członków rzeczywistych Akademii — 3,5-krotnie, członków-korespondentów 5-krotnie, naukowców — 63-krotnie; personel techniczny wzrósł 83-krotnie. Akademia Nauk ZSRR stała się potężnym ośrodkiem naukowo-badawczym, sztabem głównym nauki radzieckiej.

Rok 1950 obfitował w wydarzenia, które świadczą o wielkiej wadze, jaką rząd ZSRR i cały naród radziecki przykłada do nauki. Szczególne znaczenie miały dyskusje w dziedzinie językoznawstwa i fizjologii. Stanowiły one przedmiot zainteresowania całego społeczeństwa radzieckiego i były szeroko oświetlane przez prasę.

W dyskusji nad sprawami językoznawstwa wziął udział Józef Stalin. Prace towarzysza Stalina w dziedzinie językoznawstwa stanowiące genialny wkład do nauki uzbudziły wszystkie gałęzie nauk społecznych: językoznawstwo, historię, filozofię, ekonomikę itd., w nowe, ważne tezy teoretyczne. Stalin otworzył nowe, szerokie perspektywy przed radziecką myślą naukową, wykazując, że nauka nie może się rozwijać i prosperować bez walki poglądów, bez wolności krytyki, bez zastąpienia przestarzałych formuł i wniosków przez nowe. Całkowita swoboda krytyki, dyskusji jest podstawową zasadą rozwoju nauki radzieckiej, zapewniającą sukcesy uczonych, pracujących w różnych dziedzinach wiedzy.

Oto niektóre osiągnięcia, świadczące o olbrzymiej skali badań uczonych radzieckich. Jak wiadomo, uczeni radzieccy ujawnili tajemnicę energii atomowej, która w warunkach społeczeństwa socjalistycznego może i powinna służyć jako potężny środek niebywałego dotąd postępu technicznego i dalszego wzrostu siły wytwórczych.

Wielostronna działalność rozwinięta specjalna ekspedycja Akademii do spraw zadrzewienia ochronnego. W pracach ekspedycji bierze żywy udział Instytut Leśny oraz Instytuty: Gleboznawczy, Zoologiczny, Botaniczny i Geograficzny Akademii Nauk ZSRR, jak również zespoły naukowe szeregu wyższych uczelni. W związku z uchwałą rządu ZSRR o budowie potężnych elektrowni wodnych i wielkich kanałów, radzieccy pracownicy naukowcy podjęli zakrojone na szeroką skalę badania i doświadczania.

Przy żywym udziale uczonych radzieckich opracowano przyjęty w r. 1949 plan przeobrażenia przyrody ZSRR.

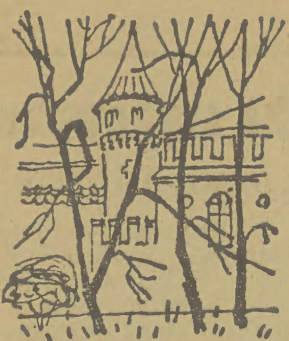
Obecnie uczeni radzieccy aktywnie przyczyniają się do realizacji wielkiego planu. Tak np. prof. T. Lysenko opracował szeroko stosowaną w praktyce gniazdową metodę wysiewania lasu, redukującą o połowę nakład pracy i funduszy. Uczeni pomogli wydatnie w opracowaniu agrotechniki sadzenia lasów i w doborze odpowiednich dla różnych rejonów odmian drzew. Skonstruowano też ostatnio szereg nowych maszyn i narzędzi dla mechanizacji siewu i sadzenia lasów oraz kultywacji gleb.

Wielostronna działalność rozwinięta specjalna ekspedycja Akademii do spraw zadrzewienia ochronnego. W pracach ekspedycji bierze żywy udział Instytut Leśny oraz Instytuty: Gleboznawczy, Zoologiczny, Botaniczny i Geograficzny Akademii Nauk ZSRR, jak również zespoły naukowe szeregu wyższych uczelni. W związku z uchwałą rządu ZSRR o budowie potężnych elektrowni wodnych i wielkich kanałów, radzieccy pracownicy naukowcy podjęli zakrojone na szeroką skalę badania i doświadczania.

Olbrzymie pole działań mają również geolodzy, geografowie i geolodzy, badający tektonikę obszarów nadwołżańskich, zawołżańskich i środkowo-azjatyckich.

Z kolei wspomnieć należy o badaniach radzieckich biologów, zmierzających do zbadania substancji białkowych i przemiany materii, dziedziczności, wyższego systemu nerwowego, natury drobnoustrojów i bezkomórkowych form życia. Odnalone niedawno Nagrody Stalinowskie badania prof. B. Lepieszynskiej, jak również prace innych biologów ZSRR, świadczą, że nauka radziecka jest bliska rozwiązaniu zagadnieńa przebiegu procesów zmian jakościowych w przyrodzie i przetwarzania się materii martwej w żywą tj. rozwiązanie problemu pochodzenia życia.

W ten oto sposób nauka radziecka służy narodowi, służy sprawie budowy komunizmu. Uczeni radzieccy pracą swą odwdzięczają się za troskę rządu o rozwój nauki, o stworzenie warunków, niezbędnych dla jej rozwoju. W referacie wygłoszonym z okazji 33 rocznicy Rewolucji Październikowej, marszałek Bułganin wysoko ocenił osiągnięcia uczonych ZSRR, stwierdzając, że dokonany został nowy, olbrzymi krok na drodze do realizacji zadań, które w roku 1946 postawił przed nimi towarzysz Stalin: „Nie tylko dogonić, lecz i przesięgnąć w najbliższym czasie osiągnięcia nauki poza granicami naszego kraju”.

W Młodzieżowym Domu Kultury w Krakowie otwarta została wystawa obrazująca rozwój wojew. krakowskiego w Planie 6-letnim

W Krakowskim Młodzieżowym Domu Kultury otwarto wystawę „Rozwój województwa krakowskiego w Planie 6-letnim”. Składają się na nią prace młodzieży szkół średnich z powiatów naszego województwa.

W niezwykle pomysłowy sposób wykazały uczniowie opowiedziane przez siebie wiadomości dotyczące przeobrażeń, jakie przyniesie naszemu województwu realizacja wytycznych Planu. Przy pomocy rysunków, paperoplastyki, wykresów, map, a także rzeźby i drzeworytu uczniowie zilustrowali cyfrowy względnie procentowy wzrost naszego przemysłu handlu i rolnictwa, podniesienie stopy życiowej mieszkańców województwa krakowskiego, wzrost zużycia poszczególnych artykułów itp.

Tak np. uczniowie Liceum Administracyjno-Handlowego z Białej Krakowskiej, na staranie wykonanej planszy pokazują obrazowo zużycie energii elektrycznej w poszczególnych latach realizacji Planu, które ze 115 kWh wzrosło w okresie Sześcioletniej do 770 na osobę. O tym, że zwiększy się ilość zużytych w tym okresie bawełnianych o 41 proc. informuje barwna makietka, wykonana przez uczennicę Publicznej Średniej Szkoły Zawodowej z Nowego Sącza. Najważniejszym jednak zadaniem, jakie przed województwem krakowskim stawia Plan 6-letni, jest budowa Nowej Huty, co umiejętnie podkreślił uczniowie Państw. Liceum Kształcącego z Krzeszowic. Skonstruowali oni, nosząc się papierem, wspomnianego „Giganta”, który wzbudza duże zainteresowanie zwiedzających.

Wysilek pracowników różnych zawodów, jaki potrzebny jest do wykonania Wieloletniego Planu, przedstawiła w symbolizującej płaskorzeźbie młodzież Liceum Rzeźbiarskiego z Podhala.

Wydatne podniesienie produkcji rolnej naszej wsi i jej socjalistyczną przebudowę dokładnie obrazuje wykonana starannie i precyzyjnie makietka podkrakowskiej wioski.

Makietka przedstawia ciasne, przeludnione chaty kryte słomą, drobno poszatkowane pola, spróchniałe wiatrak, karcznię, prymitywne żorawy i zubożonych mieszkańców. Jest to wyidealizowana, zamieszkała przez małych chłopów w okresie, poprzedzającym Plan 6-letni. Stopniowo dokonują się zmiany. Rok 1955 ilustruje je aż nadto wyraziście. Wiosna posiada spółdzielnię produkcyjną, którą charakteryzuje dobrobyt i widoczna zmiana stopy życiowej. Cała wieś jest zelektryfikowana i radiofonizowana. Stoją

obszerne śpichlerze, wypełnione zbożem, szeregi czystych jednorodzinnych domków, boiska sportowe, szkoła, kino, przychodnia lekarska itp. Ekspozycja ten cieszy się największym powodzeniem zwiedzających wystawę mieszkańców naszego miasta. Jest on pracą uczniów Liceum Ogrodniczego w Białej Krakowskiej. Powiat ten przysłał na wystawę młodzieżową największą ilość prac.

Wystawa otwarta została w dniu 22 grudnia przy udziale przedstawicieli KW PZPR — tow. Wróblewskiego. Otwarta będzie ona do dnia 30 bm, i na pewno cieszyć się będzie dużym zainteresowaniem.

Szkoły, które wykazały płyność, staranność i pomysłowość w wykonaniu nadesłanych przez siebie ekspozycji, otrzymają po zakończeniu wystawy nagrody w postaci radioodbiornika, aparatu fotograficznego, biblioteczek szkolnych itp.

Przed Radami Kobięcymi stoją ważne i odpowiedzialne zadania

Doniosłe znaczenie miało utworzenie w zakładach pracy, liczących ponad 50 kobiet, Rad Kobięcych. Jasno sformułowane zostały ich prawa i obowiązki.

Dłożenie wszelkich starań, aby kobiety mogły dożywać i pogłębiać wiadomości z zakresu marksizmu-leninizmu, by dobrze orientowały się w zagadnieniach politycznych i społecznych — oto jedno z czołowych zadań, postawionych przed Radami Kobięcymi. Do nich należą również udostępnienie kobietom pracującym zdobycy kulturalnych Polski Ludowej, do nich należy szerzenie oświaty. W dziedzinie zakładowych oświaty mają Rady Kobięce wiele obowiązków do wypełnienia, zwłaszcza w tych zakładach pracy, w których zatrudnione są kobiety, nie umiejące czytać i pisać.

Rady Kobięce mają dużą rolę do odegrania w zakresie szkolenia zawodowego kobiet, w zakresie udostępnienia im i umożliwienia stałego podnoszenia kwalifikacji fachowych. Muszą one również zwrócić

ważną uwagę na dokładne zapoznanie kobiet ze znaczeniem nowych doskonałych metod pracy. Popularyzować mają zatem wśród kobiet współzawodnicztwo pracy i ruch racjonalizatorski.

Do Rad należą również zadania, łączące się ze stałym polepszeniem warunków bytowych ludzi pracy. One to mają być czuwające, aby istotnie przestępowały ustawy, które wydał Rząd Polski Ludowej, specjalną opieką otaczając pracujące kobiety, by ustawy te nie były naruszane przez ludzi, którzy nie rozumieją lub nie chcą z rozmaitych powodów zrozumieć ich znaczenia.

Nie wszystkie jednak Rady Kobięce w całej pełni uświadomiły sobie swoje zadanie. Mimo bowiem niewątpliwych osiągnięć mają Rady również błędy i usterki w swej pracy. Zapoznajmy się bliżej z działalnością Rady Kobięcej przy Zakładach Gumowych i na tym przykładzie zobaczmy dorobek i braki w pracy Rad Kobięcych.

Rada Kobięca przy Zakładach Gumowych poszczycić się może słusznymi, że zwróciła uwagę na poprawę warunków bytowych robotnic, na przestrzeganie ustaw zapewniających pracownikom specjalne przywileje. Na uwagę zasługuje fakt, że kobiety, mające zostać matkami, wykonują prace możliwie najłżejsze, a w wypadkach, gdy nie mogą one ze względu na stan zdrowia pracować 8 godzin, są wcześniej zwalniane do domu. Tylko 7 godzin trwa dzień roboty matki, która karmi dzieci. Rada Kobięca poczyniła starania, aby dzieci pracownic Zakładów Gumowych zostały przyjęte do żłobków i przedszkoli przy innych zakładach pracy, które już posiadają własne żłobki i przedszkola.

Rada Kobięca Zakładów Gumowych zwróciła jednakże uwagę przede wszystkim na sprawy socjalne, zapominając o innych, dotyczących na jej obowiązków. Nie baczona bowiem zupełnie na kształcenie ideologiczno-polityczne kobiet, zapomina o propagowaniu wśród nich współzawodnicztwa i racjonalizatorstwa. Nie zaznajamia ona kobiet z osiągnięciami pracownic radzieckich, które przodują we wszystkich dziedzinach. Nie też dąży, że kobiety Zakładów Gumowych nie korzystają w należytnym stopniu z bogactw doświadczonych pracujących kobiet radzieckich.

Niewątpliwie braki te, które wystąpiły w pierwszym okresie po zorganizowaniu Rad Kobięcych, zostaną usunięte zupełnie w następnych etapach. Rada Kobięca przy Zakładach Gumowych i Rady, istniejące przy innych fabrykach, będą rozszerzały coraz więcej zakres swego działania i przyczyniły się do tego, że kobiety będą korzystały z ogromnych zdobyczy Polski Ludowej.

W kilku wierszach

W ZWIĄZKU ze zbliżającym się okresem zimowym Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Krakowie przypomina dozorem domowym i właścicielom nieruchomości obowiązków należytego oczyszczania chodników ze śniegu, lodu i błota, które winno się odbywać w godzinach rannych. W razie potrzeby oczyszczanie chodników winno się odbywać i kilka razy na dzień, tj. po każdym opadzie śniegu. W razie gołolezi należy chodniki bezwzględnie posypywać piaskiem lub przesianym popiołem.

Zwraca się uwagę, że nad przestrzeganiem obowiązujących w tym mierze zarządzeń czuwać będą organy kontrolne Prezydium Miejskiej Rady Narodowej i Milicji Obywatelskiej, winni zaś przekroczenia tych przepisów będą karani w drodze administracyjnej wysokimi karami pieniężnymi i aresztem.

W ŚRODĘ 27 bm. o godz. 18 odbędzie się w sali „Rotunda” Domu Akademickiego przy Al. 3 Maja 5 zebranie przewodniczących i sekretarzy Komitetów Blokowych z terenu miasta Krakowa. Obecność wymienionych obowiązkowa!

Dzieci robotników i chłopów z Kurdwanowa otrzymają wygodny i jasny budynek szkolny

Kilkakrotnie już pisaliśmy o szkole w Kurdwanowie, podkreślając konieczność poprawienia warunków nauczania w niej przez rozbudowę gmachu.

Dzisiaj możemy podzielić się radością wiadomością z naszymi czytelnikami. Szkoła w Kurdwanowie, szkoła z „nieprawdopodobnego zdarzenia”, będzie już wkrótce należała do przeszłości.

Komitet budowy szkoły otrzymał dalsze dotacje z FOS w wysokości (według starej waluty) 3 mil onów złotych, uzyskanych ze składek społeczeństwa i sprzedaży znaczków FOS, oraz 2 miliony złotych, zaoszczędzonych przy budowie szkoły przy ul. Łanowej.

Komitet budowy szkoły w rezultacie swoich starań uzyskał częściowo potrzebne materiały w postaci cegły, desek itd.

Tak wspólnymi siłami Wojewódzkiej Komisji Funduszu Budowy Szkół, WRN, Wydziału Oświaty, FOS i pomocy społeczeństwa miasta Krakowa, a także dzięki pracy zainteresowanych budową szkoły mieszkańców Kurdwanowa powstaje na robotniczym krakowskim przedmieściu obszerny i wygodny budynek szkolny.

Mimo deszczowej i zimnej jesieni przystąpiono natychmiast po otrzymaniu funduszy do

pracy. Mury sięgają już dachu. Z dumą pokazuje je kierownik szkoły, ob. A. Stopowa, opowiadając równocześnie jak mury te rosną na skutek kolektywnej pracy.

uczczona II Światowego Kongresu Obrótców Pokoju zobowiązali się przepracować dalszych 113 godzin.

W wyniku tej pracy szkoła rozrasta się o dwie nowe klasy,

Mimo deszczowych dni jesiennych, prace przy budowie szkoły posuwają się szybko naprzód

Nowe izby szkolne buduje cały Kurdwanów, dorośli i dzieci pomagając przy zwózce materiałów, w pracach ziemnych itp. 348 roboczogodzin przepracowali przy budowie szkoły mieszkańcy Kurdwanowa. Dla

salę rekreacyjną, szatnię, jadalnię, kuchnię, kancelarię i pomieszczenia gospodarcze.

Dzieci z Kurdwanowa, dzieci robotników i chłopów otrzymają wreszcie wygodną i jasną szkołę.

Przypominamy...

„że dziś, tj. 23 bm. wszystkie sklepy detaliczne czynne będą do godz. 19, a zakłady żywnościowo-zbiorowego do godz. 20, zaś w niedzielę, 24 bm. wszystkie sklepy czynne będą do godz. 15, a zakłady żywnościowo-zbiorowego do godz. 18 bez przerwy. W poniedziałek, 25 bm. sklepy detaliczne i zakłady żywnościowo-zbiorowego będą zamknięte. We wtorek, 26 bm. sklepy detaliczne i zakłady żywnościowo-zbiorowego winny być czynne tak, jak w każdą niedzielę.”

„że w dniu 24 bm. ruch tramwajowy i autobusowy odbywać się będzie do godz. 19. W nocy z dnia 24 na 25 bm. wozy nocne kursować nie będą. — W dniu 25 bm. ruch tramwajowy i autobusowy odbywać się będzie w ograniczonej ilości wozów od godz. 9—23.

W nocy z dnia 25 na 26 bm. wozy nocne kursować będą normalnie. W dniu 26 bm. ruch tramwajowy i autobusowy odbywać się będzie normalnie.

„że urzędy i agencje pocztowo-telekom. pełnią w dnach 24, 26 i 30 grudnia br. i 7 stycznia 1951 r. normalną pocztową służbę zewnętrzną od godz. 9—11, doręczając jednorazowo wszystkie przesyłki pocztowe. W dniu 6 stycznia 1951 r. urzędy i agencje pełnią normalną pocztową służbę zewnętrzną od godz. 9—11. W dniu 25 grudnia br. i 1 stycznia 1951 r. ustaje zupełnie zewnętrzna służba pocztowa oraz służba doręczeń, z wyjątkiem przesyłek ekspresowych. W dziale telekomunikacyjnym w wymienione dni godziny urzędowe pozostają bez zmiany.

DYREKCJA Państwowych Teatrów Lalek, Teatr „Groteska” w Krakowie melduje o wykonaniu rocznego planu pracy. Plan ten wykonano przedterminowo, bo już w dniu 18 bm. i z nadwyżką. Zaplanowano wykonanie 540 widowisk, wykonano zaś ich 576. Podczas wyjazdów artyści odwiedzili 36 miejscowości.

Komunikat Klubu Radnych PZPR

W dniu 28 grudnia 1950 r. odbędzie się zebranie Klubu Radnych — członków Wojewódzkiej Rady Narodowej w gmachu Komitetu Wojew. PZPR, ul. Tomaszka 43, pokój 110, 5 piętro. Obecność obowiązkowa.

Nasi korespondenci piszą

Przy Ekspozyturze PKS Nr 1 w Krakowie otwarto świetlicę, zorganizowaną przez ZMP — donosi korespondent JÓZEF MARKOWSKI.

Otwarcie świetlicy połączone z uroczystościami, zwanymi z 71 rocznicą urodzin Generała Józefa Stalina.

Liga Lotnicza przy Warsztatach Parowozowni Kraków otwiera kurs modelarstwa lotniczego — pisze korespondent IGNACY KLIMCZAK.

Ze szczególnym zapalem powitała ten kurs młodzież ZMP masowo się nań zapisując. Zarząd Kola Zw. Zawodowego Kolejarzy — Kraków i zorganizował wieczór artystyczny dla przodowników pracy — pisze ten sam korespondent. W wysłanej wylecia udlał dziecięca gromadka świetlicowa z

3 ukosa

Dlaczego...

„AUTOBUSY PKS-u NIE ZATRZYMUJĄ SIĘ na przystanku w Libertowie mimo, że umieszczono tam tablicę „Przystanek autobusowy”? W związku z tymi zjawiskami kierowników, nie dostrzegających tablic, obywatel, delegowany przez prezydium PRN do tamtejszej szkoły na uroczystość wręczenia radiodbiornika, musiał wśród ciemnej, zimnej i deszczowej nocy odbyć podróż z Libertowa pieszo.

„A przecież — pisze czytelnik — Libertów to pierwsza w powiecie krakowskim spółdzielnia produkcyjna, spółdzielnia wzorowa i otaczana troskliwą opieką władz! Chyba przystanek po to zaprowadzono, aby autobusy na nim się zatrzymywały.”

„NIKT NIE POMYŚLIŁ O POPRAWIE STANU ULICY MUROWANEJ — piszą jej mieszkańcy. Ulica ta zamieniła się w jedno wielkie bajfory od chwili, gdy skierowano cały ruch z Dworca Towarowego przez ulicę Murwaną. Ciężkie wozy towarowe niszczyły nie tylko jezdnię, ale i chodniki. Potworzyły się wyrwy, w których zdołała się zebrać woda po deszczu. Przejście tą ulicą stało się dzisiaj niemożliwością. Mieszkańcy proszą za naszym pośrednictwem o przyjęcie im z pomocą i przewidzienie chodników.”

Sztukę Iwana Franki

— zobaczmy dziś na scenie Teatru im. J. Słowackiego

W dniu dzisiejszym w Teatrze im. J. Słowackiego artyści Ukraińskiej SRR wystawiają sztukę pt. „Skrajnie szczęście” Iwana Franki. Przedstawienie to rozpocznie się o godz. 15.

Zapowiedziane przedstawienie wieczorowe nie odbędzie się. Bilety zakupione w kasie teatru na przedstawienie popołudniowe są ważne, za bilety zaś zakupione na przedstawienie wieczorne, kasa Teatru zwraca pieniądze.

28 grudnia

obradować będzie Wojew. Rada Narodowa

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zawiadamia, że w czwartek, dnia 28 grudnia 1950 r. odbędzie się o godzinie 9tej w sali posiedzeń Miejskiej Rady Narodowej w Krakowie, Plac WW. Świętych nr 3/4 plenarne posiedzenie Wojewódzkiej Rady Narodowej. Na porządku obrad są m. in. następujące sprawy: uchwalenie preliminarza budżetu Województwa Krakowskiego na rok 1951, sprawa walki z alfabetyzmem.

Posiedzenie Wojewódzkiej Rady Narodowej jest jawne i dostępne dla wszystkich.

„Sztandar Młodych”

— pismem całej pracującej i uczącej się młodzieży.

Wszystkich nagłych wypadkach i nagłych zachorowaniach oraz przypadkach położniczych należy wzywać Pogotowie Ratunkowe P. C. K. w Krakowie, ulica Siemiradzkiego 1, telefon 222-22 lub 211-12. Ambulatorium Pogotowia Ratunkowego PCK jest również czynne przez całą dobę.

DZURURY APTEK: Floriańska 15, Rynek Gł. 13, Stradom 22, pl. Zgody 18, Łobzowska 20, 29 Listopada 17, Retoryka 1, Wyspiańskiego 4 (Brnowice Małe).

Warszawa: „Przybrana córka”, — nadprogram: „Świat młodych”, — godz. 15.45, 18, 20.15. Chemik: „Antoni i Antonina”, — nadprogram: „O nowe jutro”, — godz. 19.

Uciecha: „Śmiały ludzie”, — nadprogram: „Przyjaźń”, godz. 16, 18, 20. Wanda: „Brunatna pajęczyna”, — nadprogram: „Nauka i technika”, — godz. 16, 18, 20. Apollo: „Miasto nieujarzmione”, — nadprogram: „Człowiek, którego kochamy”, — godz. 15.45, 18, 20.15. Sztuka: „Pieśń tajgi”, nadprogram: „Sport radziecki”, godz. 16, 18, 20. Wolność: „Baryłeczka”, — nadprogram: „Przebieg sportowy” — godz. 16, 18, 20.

S P O R T

Obozy przygotowawcze dla narciarzy AZS-u

WARSZAWA. Zarząd Środkowo-wiskowy AZS organizuje w Zakopanem dwa obozy przygotowawcze. Od dnia 25. XII. br. do 7 stycznia 1951 r. odbędzie się obóz dla narciarzy przed narciarskimi mistrzostwami Okręgu Warszawskiego. W obozie tym uczestniczyć będzie 24 zawodników i 11 zawodniczek.

Na drugim obozie, który będzie trwał od 26 do 1 stycznia 1951 r. przygotowują się będzie 20 hokeistów AZS pod kierownictwem instr. Jędrzejczyka.

Najbliższe imprezy na Torkacie

KATOWICE. Najbliższymi spotkaniami hokejowymi na Torkacie będą mecze: Ogniwu Bytom—Unia Wyrz w sobotę oraz Stal Katowice—Górniki Janów w poniedziałek.

To drugie spotkanie zapowiada się bardzo ciekawie, a faworytem meczu jest drużyna wicemistrza Polski — Górniki Janów.

W poniedziałek o godz. 11.30 odbędzie się na Torkacie rewia na lodzie w wykonaniu czołowych łyżwiarzy Stali.

Komunikaty

Zarząd Sekcji Hokejowej ZKS Ogniwu Kraków zawiadamia wszystkich zawodników, że w poniedziałki, czwartki i piątki o godzinie 18 odbywają się wykłady i ćwiczenia taktyczne gry w hokej. Wykładowcą jest ob. Władysław Michałek, kapitan sportowy PZHL. Obecność wszystkich zawodników, zwłaszcza drużyn młodzieżowych obowiązkowa.

Treningi sekcji bokserskiej ZKS Ogniwu Kraków odbywają się we wtorki, czwartki i soboty w I. Gimn. i Liceum im. Nowodworskiego, plac Grable 9, o godz. 18, gdzie organizuje się również kurs dla amatorów boksu, który prowadzony będzie pod fachowym kierownictwem znanego trenera bokserskiego ob. Mariana Dudzińskiego. Wpisy przyjmuje się w podanych dniach i godzinach — w czasie odbywania się treningów.

Przyjaźń, pomoc i przykład sportowców Związku Radzieckiego źródłem naszych osiągnięć

Pierwsze wyniki ogólnopolskiego spisu urzędzeń sportowych

WARSZAWA

W dniu 20 bm. Generalny Komisarz Spisu Urzędzeń Sportowych inż. Olszowski przesłał pismo do przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej pos. Motyki, w którym komunikuje:

Akcja spisowa na terenie całego kraju została przeprowadzona w olbrzymiej większości miast, powiatów i województw sprawnie i terminowo. W wielu wypadkach akcję ukończono przed terminem, zarówno na szczeblu powiatów i miast jak i województw. Mimo ostatecznego terminu nadesłania sprawozdań zbiorczych z województw, który upływa w dniu 20 bm. prawie połowa województw nadesłała sprawozdania dzień wcześniej.

Jako pierwsze spis ukończyło województwo olsztyńskie, następnie województwo łódzkie i miasto Łódź, woj. bydgoskie, kieleckie, warszawskie i inne.

Dzięki przedterminowemu nadesłaniu materiałów oraz przy pełnej mobilizacji aparatu spisowego na szczeblu centralnym w dniu 20 bm. do godz. 15 dokonano podsumowania wyników spisu w skali ogólnopolskiej.

Równocześnie z tym pismem przewodniczącemu GKPF została przekazana karta zbiorcza elementów sportowych w całej Polsce.

W ramach planowej akcji, mającej na celu natychmiastowe wykorzystanie materiałów dla opracowania planów inwestycyjnych w srode 20 bm. w godzinach popołudniowych przystąpił do pracy aktyw ZMP, celem przygotowania materiału z uwzględnieniem ilości poszczególnych elementów sportowych w powiatach i województwach oraz z wykazaniem ich użytkowników.

Spis Urzędzeń Sportowych zainteresował wszystkich ludzi, którzy dbają o dobro sportu, a jego przebieg wskazuje na zrozumienie tej akcji dla dalszego rozwoju kultury fizycznej a w szczególności budownictwa obiektów sportowych.

Współpracujący przy spisie aktywni ZMP z całego kraju za przykładem ZMP-owców z Zielonej Góry przystąpili do współzawodnictwa, dzięki któremu wykonał przedterminowo powierzone mu zadania. Należy podkreślić olbrzymi wkład pracy młodzieży ZMP-owskiej przy przeprowadzaniu spisu. I tak w woj. krakowskim z 600 komisarzy spisowych — 400 jest członkami ZMP.

Spis Urzędzeń Sportowych przeprowadzany był bardzo sprawnie zarówno pod względem organizacyjnym jak i inżynierskim. Dotarto do najdalszych powiatów, gmin i gromad. Komisarze spisowi niejednokrotnie docierali do odległych zakątków na rowerach.

Przeprowadzony Spis Urzędzeń Sportowych wykazał także mankamenty jak niedostateczne przygotowanie urzędzeń sportowych do potrzeb rozwoju masowego sportu i w. f., nierównomierne rozłożenie ich na terenie kraju, częściowe tylko wykorzystanie wielu urzędzeń. Spis był również przeglądem stanu konserwacji. W wielu wypadkach wykryto obiekty sportowe, nieużytkowane lub przeznaczone dla innych celów.

A to ciekawsze cyfry ogólnopolskiego spisu urzędzeń sportowych.

Boisk do piłki nożnej na terenie całego kraju jest 4083, z czego nieużytkowanych — 188, bieżni okólnych — 675 a bieżni prostych — 297, torów kolarskich — 24, a torów żużlowych — 33, strzelnic sportowych małowadnych — 505 przy czym nieużytkowanych jest 131, boisk do siatkówki — 11.813 a do koszykówki — 1863 z czego nieużytkowanych — 140, kortów tenisowych — 746 z czego nieużytkowanych — 152, torów do jazdy szybkiej na łyżwach — 38 z czego nieużytkowanych — 2, basenów pływackich bez skoczni — 52, nieużytkowanych — 10, basenów ze skoczni — 48 z czego nieużytkowanych — 7, skoczni trampolinowych i wieżowych — 34, lodzi sportowych różnego typu — 1533, sal gimnastycznych — 1198, sal gimnastycznych zastępczych — 714, sal sportowych — 117, zjazdowych tras narciarskich — 16 a slalomowych — 10, skoczni narciarskich do 13 m — 4, do 20 m — 19, do 40 m — 25, do 60 m — 10, powyżej 60 m — 2, torów saneczkowych i bobslejowych — 40.

Dziś wesoła audycja sportowa

Dziś tj. w sobotę dnia 23 bm. Rozgłośnia Krakowska PR nada specjalną świąteczną audycję sportową, która składać się będzie z dwóch części. Część pierwsza płora dr Stanisława Kosińskiego — „Sport w lustrze kibica” oraz druga na którą złożą się podarki świąteczne dla sportowców krakowskich.

Początek audycji o godzinie 18.30.

Najwyższa odznaka szybowcowa przyznana polskiemu pilotowi

Szybowcy polscy osiągnęli w roku 1950 szereg doniosłych sukcesów. Piloci silnikowi, członkowie aeroklubu Ligi Lotniczej pod względem ilości startów wykonali tegoroczny plan w 118 proc., zaś pod względem czasu lotów w 166 proc. Jeszcze lepsze wyniki osiągnęli nasi szybownicy, członkowie aeroklubów Ligi Lotniczej. Plan szkolenia szybowcowego aeroklubu Ligi Lotniczej wykonały w 162 proc.

W roku bieżącym nasi czołowi piloci szybowcowi zdobyli 9 złotych odznak. Jest to poważny sukces, gdyż do r. 1950 było w Polsce zaledwie trzech pilotów szybowcowych posiadających tę wysoką odznakę.

Wielkiej wagi sukcesem jest przyznanie pierwszej na świecie najwyższej odznaki szybowcowej polskiemu pilotowi Tadeuszowi Górze, — który otrzymał złotą odznakę z trzema diamentami pilota szybowcowego.

W roku bieżącym polscy piloci szybowcowi ustanowili 23 nowych rekordów krajowych we wszystkich niemal konkurencyjnych zawodach motocyklowych oraz pobili 4 dotychczasowe rekordy międzynarodowe.

Doskonałe wyniki osiągnięte przez naszych pilotów sportowych są rezultatem ich systematycznej, planowej pracy szkoleniowej opartej na wspólnych wzorach radzieckiego lotnictwa sportowego.

Bilans osiągnięć sportowców Armii Radzieckiej w 1950 r.

MOSKWA. W artykule o rozwoju ruchu sportowego w ZSRR gazeta „Krasnaja Zwiezda” donosi, że w ciągu dwóch ostatnich lat o nowe miliony powiększyła się liczba obywateli radzieckich uprawiających różne gałęzie sportu.

Dziesiątki tysięcy osób uzyskało minima, zaliczające ich do kadry wyczynowej, a ponad 1000 osób zdobyło tytuł mistrza sportu. Czołowi sportowcy poprawili ponad 800 rekordów ZSRR.

Niemalą rolę w tym ogólnym rozwoju odegrali, jak wskazuje „Krasnaja Zwiezda”, sportowcy wojskowi. W ciągu ubiegłych dwóch lat ustanowili oni około 200 rekordów ZSRR oraz zdobyli ponad 200 tytułów Mistrzów Związku Radzieckiego. W każdym nowym sezonie sportowym — podkreśla pismo — walka na ogólnoradzieckich mistrzostwach staje się coraz bardziej ostra i zacięta.

Rok 1950 przyniósł reprezentantom Armii Radzieckiej nie tylko rekordową ilość tytułów mistrzowskich ZSRR, ale także nowych mistrzów kraju, wyróżnionych spośród młodzieży, którzy po raz pierwszy zdobyli medale za swe zwycięstwa.

Szczególnie wyraźnie widoczne to było w strzelaniu.

W 1949 roku strzelcy wojskowi odnieśli zwycięstwa w dziesięciu konkurencjach przy czym wśród mistrzów kraju było 3 młodych reprezentantów armii. W tym roku natomiast tytuły mistrzów ZSRR zdobyło już 9 młodych strzelców wojskowych.

Doskonałe wyniki uzyskali w tym roku również lekkoatleci wojskowi. Motocykliści moskiewskiego klubu sportowego WWS otrzymali ponad 20 medali za zwycięstwa na ogólnoradzieckich zawodach motocyklowych w 1950 r. lub za poprawienie rekordów ZSRR.

Drużynowe mistrzostwo ZSRR zdobyli sportowcy wojskowi w narciarstwie, w hokeju rosyjskim i kanadyjskim, w biegu maratońskim, w siatkówce i w jeździectwie.

SPO — TO TWÓJ ZNAK
Sprawny do Pracy i Obro-
ny — to hasło każdego o-
bywatela.

CZĘSTE PRANIE OSZCZĘDZA BIELIZNĘ

Im dłużej pozostaje brud na bieliznie, tym tkanina szybciej ulega zniszczeniu

1585-K

PRACOWNICY POSZUKIWANI!

1 GŁÓWNEGO KSIĘGOWEGO, 5 ST. KSIĘGOWYCH, 1 KIER. DZIAŁU PLANOWANIA, 1 KIER. DZIAŁU ZAOPATRZENIA I ZBYTU, oraz REFERENTÓW PLANISTÓW i ZAOPATRZENIA zatrudni natychmiast: Dyrekcja Budowy Fabryki Celulozy w Niedomicach. Wynagrodzenie w/g Umowy Zbiorowej w Papiernictwie. Mieszkanie zapewnione. 1584-K

INSPEKTORA FINANSOWEGO, INSPEKTORA TECHNICZNEGO, MŁODSZEGO INSPEKTORA, RUTYNOWANĄ MASZYNISTKĘ poszukuje Inspektorat Kontroli PKS, Kraków. — Zgłoszenia osobiste u Głównego Inspektora PKS Kraków, Rynek Gł. 13, I piętro. 1589-K

WYKWALIFIKOWANE SIŁY KSIĘGOWE na kierownicze stanowiska od zaraz, przyjmie: Fabryka Śrub w Żywcu — dzielnica Sporysz. Zapewnione mieszkanie z wygodami. Uposażenie w/g umowy zbiorowej przemysłu metalowego.

Osoby otrzymujące przesyłki od krewnych z zagranicy — niech korzystają wyłącznie

z PACZEK PEKAO

na które przyjmuje zamówienia i opłaty Pekao Trading Corporation, New York 4, N. Y. 25, Broad Street, Room 818

Tą drogą możesz otrzymać: materiały czyste wełniane, bawełniane, podszewkowe, maszyny do szycia, maszyny i narzędzia rolnicze, cement, meble, radio-odbiorniki rowery, węgiel, paczki żywnościowe, inwentarz żywy (krowy i prosięta).

Informacji udziela:

BANK POLSKA KASA OPIEKI S. A.
Warszawa, Traugutta 7 1559-K

Do pracy w Wieliczce: INŻYNIERA ELEKTRYKA, minimum z 3-letnią praktyką i TECHNIKA MECHANIKA z roczną praktyką poszukuje: Dyrekcja Polskiego Monopoli Solnego. Oferty pisemne wraz z życiorysem przelać Dyrekcji P. M. Sol. Wieliczka. 1580-K

1 MASZYNISTKĘ KWALIFIKOWANĄ, — 1 STARSZEGO KSIĘGOWEGO, 1 KONTYSTKĘ SAMODZIELNĄ zatrudnia niezwłocznie „Zakłady Prefabrykacji”, Kraków-Czyżyny, ul. Szafranska 170. Warunki płacy w/g umowy zbiorowej budownictwa. 1592-K

Poszukiwane 2 — 4 Pomieszczenia na cele przemysłowe

o łącznej powierzchni 100 m². W pomieszczeniach tych winny być zainstalowane: gaz, prąd, woda. Zgłoszenia: Krakowskie Zakłady Przemysłu Guzikarsko-Galanteryjnego, Kraków-Podgórze, Krasieńskiego 15/20 1595-K

OBWIESZCZENIA

Komunikat

CENTRALA HANDLOWA PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO — EKSPozytura REJONOWA W KRAKOWIE, RYNEK GŁ. 17, zawiadamia, że w związku z przeprowadzaniem inwentaryzacji towarów handlowych będzie ZAMKNIĘTA SPRZEDAŻ, jak i również WSTRZYMANE WYDAWANIE TOWARÓW, a to:

W Hurtowni w Krakowie, ul. Floriańska 7 — w dniach 28, 29 i 30. XII. 50;
W Hurtowni w Tarnowie, ul. Marcina 19, oraz w Hurtowni w N. Sączu, ul. Jagiellońska 69 — w dniach 29 i 30. XII. 50.

Wszelkie faktury upoważniające do odbioru towarów i niezrealizowane do dnia 27 grudnia br. włącznie TRACĄ SWĄ WAŻNOŚĆ. 1587-K

LICYTACJE

Na podstawie dekretu z dnia 28 stycznia 1947 o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (Dz. U. R. P. z dnia 1 marca 1947 r. Nr. 21, poz. 84) art. 1. Prezydium Gminnej Rady Narodowej w Gdowie podaje do publicznej wiadomości, że dnia 28. XII. 1950 o godz. 11-tej w mieszkaniu dłużniczki ob. Habicht Adrianny w Gdowie, Nr 1, pow. Myślenice, odbędzie się licytacja na następujące przedmioty:

- 1 jałówka czerwona w wieku 2 lat, cena szacunkowa 1.000 zł.,
- 1 jałówka czerwona w wieku 2 lat, cena szacunkowa 1.000 zł.,
- 1 jałówka czerwona w wieku 2 i pół lat, zacielona, cena szacunkowa 1.200 zł.,
- 1 pianino marki „Breuster New York”, stan dobry, cena szacunkowa 400 zł.,
- 1 płaszcz męski, cena szac. 300 zł.
- 1 płaszcz damski z kołnierzem futrzanym, cena szacunkowa 800 zł.,
- 1 łóżko metalowe z wkładami i poduszką, cena szacunkowa 2.000 zł.
- 1 kredens z materiału twardego, cena szacunkowa 350 zł.,
- 1 kredens z materiału twardego duży, z lustrem, cena szacunkowa 600 zł.,
- 1 szafa twarda ubraniowa, stan dobry, cena szacunkowa 500 zł.,
- 1 szafa twarda z lustrem, stan dobry, cena szacunkowa 500 zł.,
- 1 szafa na książki, oszklona, stan dobry, z podstawką, cena szacunkowa 400 zł.,
- 1 biurko duże, stan dobry, cena szac. 400 zł.,
- 1 otomana duża, stan dobry, cena szac. 800 zł.,
- 3 fotele obite struksem jasno-niebieskim, cena szacunkowa 300 zł.,
- 4 krzesła obijane, stan dobry, cena szac. 500 zł.
- 1 zegar szafkowy (wagowy), stan dobry, cena szacunkowa 200 zł.
- Razem 11.450 zł. 1594-K

OGŁOSZENIA DROBNE

Nauka

PIĘKNIE pisać wyuczam w 15 lekcjach. Retoryka 1. — mieszkanie 14. 1656

TRZYMIESIĘCZNE nowoczesne korespondencyjne kursy księgowości, Łódź — skrytka 163. 1513-k

ROSYJSKI JĘZYK nauka — pomoc oraz KORESPONDENCYJNA nauka pisania alfabety. Na odpowiedź załączyć znaczki. Retoryka 1 — mieszkanie 14. 1655

Sprzedaż

SZKŁO DACHOWE 500 m² do sprzedania. Wiadomość Spółdzielnia „Zjednoczenie”, Kraków Długa 38. 1590-k

Zguby

ZGUBIONO prawo jazdy na nazwisko Hybowska Irena — Zabierzów. 1723-g

ZGUBIONO kartę konsumera WCH Nr. 27119 oraz bon Nr. 021885 Cholewa Marian, Kraków, Librowszczyzna 7/11 1586-k

SKRADZIONO legitymację Zw Zawodowego Nr. 37587, Chobot Franciszek. 1583-k

PASTUSZUK Władysław, Jarosław zgubił książeczkę wojskową wydaną w RKU Włodawa, dowód osobisty oraz prawo jazdy. 1581

GRZYBOWSKI Mieczysław, Chranów zgubił książeczkę wojskową RKU Wadowice, świadectwo Szkoły Handlowej. 1582-k

ZGUBIONO legitymację służbową Nr. 897 wydaną przez Rejon Lasów Państwowych, Kraków na nazwisko Zmudka Zbigniew. 1722-g

ZGUBIONO zaświadczenie rejestracji wojskowej wydane przez RKU Kraków-Miasto — na nazwisko Bodnar Leon. 1588-k

ZAWIADOMIENIE

Dyr. Teatru „GRĘTESKA” w Krakowie zawiadamia, że z powodu przygotowania premiery nowej sztuki W. Małyszewskiego wg. Andersena pt.

„NOWE SZATY KRÓLA”

TEATR JEST NIECZYNNY POCZĄWSZY OD DNIA 18-go GRUDNIA 1950 R. — AŻ DO ODWOŁANIA 1593-K